

ประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

**Effectiveness of Covid-19 Prevention Policy Implementation in the Area of Buddhist
Temples in Bangkok**

ปาณิสรา พสุรัตน์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสยาม

พุทธศักราช 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสยาม

ชื่อเรื่อง (ภาษาไทย) ประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

(ภาษาอังกฤษ) Effectiveness of Covid-19 Prevention Policy Implementation in the Area of Buddhist Temples in Bangkok

นามผู้วิจัย (ภาษาไทย) นายปานิศรา พสุรัตน์

(ภาษาอังกฤษ) Mr. Panissara Pasurat

รหัสประจำตัวนักศึกษา 6317902003

สาขา การปกครอง

คณะ บัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์

ปีการศึกษา 2564

สารนิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยสาขารัฐศาสตร์แล้ว

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.จิตภา ธีรสิริกุล)

เมื่อวันที่ 3 ก.พ. 2565

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ชาญชัย จิตเหล่าอาพร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์

วันที่ 3 เดือน ก.พ. พ.ศ. 2565

(ก)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : ประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย : ปาณิสรา พสุรัตน์

ชื่อปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขา : การปกครอง

อาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวนักศึกษา :
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตาภา จิตศิริกุล)

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะในการเพิ่มระดับประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มาทำวัตรเย็นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างคือ 400 ชุด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนา คือค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติเชิงอนุมาน คือ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุแบบขั้นตอน

ผลการศึกษาพบว่า ระดับประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และปัจจัยนโยบาย และปัจจัยกลุ่มเป้าหมายสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย (1) หน่วยงานภาครัฐควรกำหนดนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้มีสอดคล้องกับความต้องการของพระ และบุคลากรภายในวัด (2) หน่วยงานภาครัฐควรมีรูปแบบการประชาสัมพันธ์แบบอินโฟกราฟฟิกเกี่ยวกับนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานคร (3) วัดในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครควรจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพหรือระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม ในการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร หรือในพื้นที่วัดในจังหวัดอื่น ๆ

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ นโยบายการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา , 2019, วัด

Abstract

Title : Effectiveness of Covid-19 Prevention and Control Policy Implementation in the Area of Buddhist Temples in Bangkok

By : Panissara Pasurat

Degree : Master Degree of Political Science (Government)

Major : Political Science (Government)

Advisor :

.....
(Asst. Prof. Dr. Jidapa Thirasirikul)

The study aimed to: 1) study level of effectiveness of Covid 2019 prevention and control policy implementation in the area of Buddhist temples in Bangkok; 2) to examine factors affecting effectiveness of Covid 2019 prevention and control policy implementation in the area of Buddhist temples in Bangkok; and 3) to develop suggestion for improving effectiveness of Covid 2019 prevention and control policy implementation in the area of Buddhist temples in Bangkok.

The research was a quantitative research and the population of the study were people who made merit at Buddhist temples in Bangkok, were unknown number and the sample numbers were 400 people. The study employed a questionnaire as the research tool to collect data. The research utilized descriptive statistics, such as frequency, percentage, Mean and standard deviation, and inferential statistics, such as Pearson's Correlation and regression analysis (Stepwise).

The study found that level of effectiveness of Covid 2019 prevention and control policy implementation in the area of Buddhist temples in Bangkok were at a high level, and policy factor

and policy target factor could jointly forecast effectiveness of Covid 2019 prevention and control policy implementation in the area of in Bangkok.

The suggestions were as follows: (1) the state agencies should formulate Covid 2019 prevention and control policy in accordance with monks and staffs in Buddhist temples; (2) the state agencies should employ infographic tools to inform people about Covid 2019 prevention and control policy in the target area of Buddhist temples in Bangkok; (3) Buddhist temples in Bangkok should prepare adequate instruments to comply with Covid 2019 prevention and control policy. The suggestion for future studies were that further research should utilize qualitative or mixed research method to study factors affecting effectiveness of Covid 2019 prevention policy implementation in the area of Buddhist temples in Bangkok or those in other provinces.

Keyword: Effectiveness, Prevention and Control, Covid 2019 Policy, Buddhist temples

Approved by

.....

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วง และสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลือจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตภา ธิรศิริกุล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตลอดจนตรวจสอบ และแก้ไขจนสารนิพนธ์เล่มนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ ข้าพเจ้าต้องขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา ทั้งในเรื่องของควมมีคุณธรรม จริยธรรม การดำรงชีวิตให้เป็นสุข รวมทั้งคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อวันชัย และคุณแม่แวสนา พสุรัตน์ และคุณป้าสายสวาท ผิวสวยคำที่ให้ความรัก ความห่วงใย รวมถึงกำลังใจแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ประโยชน์อันพึงได้รับจากสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศคุณความดีมอบเป็นสิ่งบูชาแด่ บุพการี และอาจารย์ ซึ่งเป็นผู้วางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย รวมถึงผู้มีพระคุณทุกท่านที่ช่วยเป็น แรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสำเร็จการศึกษาครั้งนี้

ปาณิสรา พสุรัตน์

กรกฎาคม 2564

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(ก)
ABSTRACT.....	(ค)
กิตติกรรมประกาศ.....	(จ)
สารบัญ.....	(ฉ)
สารบัญตาราง.....	(ช)
สารบัญภาพ.....	(ณ)
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 ขอบเขตของการวิจัย.....	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล (Effectiveness).....	4
2.2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public Policy).....	8
2.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Policy Implementation).....	12
2.4 มาตรการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชน.....	18
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	22
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	29
2.7 สมมติฐานในการวิจัย.....	30
2.8 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ.....	30
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	
3.1 การออกแบบการวิจัย.....	32
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	33
3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
3.4 การสร้างและการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	34
3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลจัดทำ.....	35
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 ผลการวิจัย	
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล	37
4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผล และปัจจัยที่มีผลต่อ ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	40
4.3 ผลการวิเคราะห์ และทดสอบสมมุติฐาน	49
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	52
5.2 อภิปรายผล	55
5.3 ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	59
- ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	60
ประวัติผู้วิจัย	67

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1	สรุบบัญญัติที่เกี่ยวข้องในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้จากการบูรณาการของการศึกษาที่มาจากทฤษฎีนิรนัย และทฤษฎีอุปนัย.....15
4.1	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ..... 37
4.2	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ..... 37
4.3	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา 38
4.4	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส..... 38
4.5	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน..... 39
4.6	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ 39
4.7	จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการทำกิจกรรมที่วัด..... 40
4.8	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยนโยบาย (X1) 41
4.9	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)..... 43
4.10	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)..... 45
4.11	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y)..... 47
4.12	ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล และประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร 49
4.13	เมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร..... 50
4.14	ค่าสัมประสิทธิ์ และค่าสถิติทดสอบประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร..... 51

(ณ)

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	29

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วัด และหน้าที่บทบาทของวัดในพระพุทธศาสนา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันในสังคมไทย แต่ละหมู่บ้านต่าง ๆ จะมีวัดประจำหมู่บ้านของตนเป็นศูนย์กลาง หากพิจารณาความหมายของคำว่า วัด สถานที่ทางศาสนา สถานที่เคารพสักการะ สถานที่อยู่อาศัยของบรรพชิต ซึ่งตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 บัญญัติไว้ว่า วัดมีสองอย่างคือ อย่างที่หนึ่งวัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา กล่าวคือ วัดที่พระเจ้าแผ่นดินพระราชทานแก่พระสงฆ์เป็นการเฉพาะเพื่อใช้สร้างอุโบสถโดยประกาศเป็นพระบรมราชโองการ อีกทั้งวัดที่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาถือว่าถูกต้อง และมีฐานะเป็นนิติบุคคล รวมถึงต้องเป็นวัดที่ได้สร้างขึ้นหรือได้ปฏิสังขรณ์จนเป็นหลักฐานถาวร มีพระภิกษุพำนักอยู่ประจำไม่น้อยกว่าห้ารูปติดต่อกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี โดยเจ้าอาวาสวัดจะต้องรายงานขอรับพระราชทานวิสุงคามสีมาไปยังผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาในจังหวัดนั้น ๆ อย่างที่สองสำนักสงฆ์ คือ วัดที่ยังไม่ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาจึงไม่มีพระอุโบสถ แต่เป็นสถานที่ที่ถูกต้องตามกฎหมาย (ธรรมะไทย, 2564)

ทั้งนี้ วัดยังเป็นสมบัติรวมของคนทั้งหมู่บ้านจึงได้มีความสำคัญเป็นอย่างมากในหลาย ๆ ด้าน ดังเช่น ศูนย์รวมจิตใจของประชาชน สถานศึกษา ที่ฝึกอบรมทางศีลธรรม และเล่าเรียนวิชาการต่าง ๆ สถานสงเคราะห์บุตรหลานของชาวบ้านที่ยากจนได้มาอยู่อาศัยเลี้ยงชีวิต สถานพยาบาลรักษาคนเจ็บป่วยตามแผนโบราณ ศูนย์กลางศิลปะและวัฒนธรรม และเป็นที่ประกอบพิธีกรรมหรือให้บริการด้านพิธีกรรม อันเป็นเรื่องผูกพันกับชีวิตของทุกคนในระยะต่าง ๆ ของชีวิต อีกทั้งโดยส่วนใหญ่นิยมแบ่งเขตภายในวัดออกเป็นสองส่วนคือ พุทธาวาส และสังฆาวาส ในส่วนพุทธาวาสจะเป็นที่ตั้งของสถูปเจดีย์ อุโบสถ สถานที่ประกอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และส่วนสังฆาวาส จะเป็นส่วนกุฏิสงฆ์สำหรับพระภิกษุสงฆ์สามเณรจำพรรษา ปัจจุบันแทบทุกวัดจะเพิ่มส่วนฌานสถานเข้าไปด้วย เพื่อประโยชน์ในด้านการประกอบพิธีทางศาสนาของชุมชน

ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร วัดมีความสำคัญ และมีอิทธิพลกับประชาชนในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดอรุณราชวราราม ราชวรมหาวิหาร วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร วัดสระเกศ วัดราชบพิธ วัดบวรนิเวศวิหารราชวรวิหาร วัดราชนัดดารามวรวิหาร วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม วัดยานนาวา วัดดังกล่าวล้วนมีประวัติมายาวนานทั้งเป็นวัดที่มีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์คู่บ้านคู่เมือง วัดประจำ

รัชกาลของพระมหากษัตริย์ไทยแห่งราชวงศ์จักรี สะท้อนให้เห็นว่าวัดจึงมีคุณค่า ความสำคัญกับคนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครอย่างมาก (ทรูไอดี ท่องเที่ยว, 2563)

อย่างไรก็ดีด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยในช่วงปี 2563 เป็นผลทำให้รัฐบาลต้องกำหนดนโยบาย มาตรการ แนวทางปฏิบัติ ประกาศ และคำสั่งป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยเฉพาะอย่างยิ่งวัดในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์โรคระบาดดังกล่าว หลายประการ อาทิ การเว้นระยะห่างกับประชาชนที่จะใส่บาตรหรือทำบุญ เพื่อทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา การทำวัตรเช้าและเย็นของพระซึ่งจะต้องปฏิบัติในกุฏิแทนการทำวัตรร่วมกันในโบสถ์หรือวิหาร การใส่หน้ากากอนามัยตลอดระยะเวลาที่อยู่ในพื้นที่สาธารณะของวัดหรือนอกวัด เป็นต้น (DIGITAL COVER, 2563)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญ และมีความสนใจในการที่จะศึกษาค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับการนำผลการศึกษาไปใช้ในทางวิชาการ และต่อองค์กรที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อพัฒนาข้อเสนอแนะในการเพิ่มระดับประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

1.3 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยขอบเขตการศึกษาดังนี้

ขอบเขตด้านพื้นที่ การศึกษานี้ศึกษาเฉพาะวัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาและวิเคราะห์ประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเน้นการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการน่านโยบายไปปฏิบัติ

ขอบเขตด้านประชาชน และกลุ่มตัวอย่าง ประชากรการวิจัย คือ ประชาชนที่มาทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน โดยจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการคำนวณด้วยวิธีการของ Cochran (1953) คือ 400 ชุด

4) ขอบเขตด้านระยะเวลา การศึกษานี้เก็บข้อมูลในช่วงเดือน มิถุนายน 2564

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

2. ทำให้ทราบเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

3. ทำให้นำข้อมูลจากการวิจัยมาพัฒนาเป็นข้อเสนอแนะในการเพิ่มระดับประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

วัด หมายความว่า วัดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

นโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร หมายความว่า มาตรการ และนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ของกรุงเทพมหานคร ตั้งแต่ มกราคม 2564 และมาตรการ นโยบายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ เจ้าคณะกรุงเทพได้ออกประกาศ คณะสงฆ์กรุงเทพมหานคร เรื่อง มาตรการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สำหรับพระภิกษุ สามเณร ได้ประกาศไว้ เมื่อ 15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2564

ประสิทธิผล หมายความว่า การบรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ประชาชน หมายความว่า ผู้ที่มาทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร” ซึ่งผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล (Effectiveness)
- 2.2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public Policy)
- 2.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Policy Implementation)
- 2.4 มาตรการการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชนทั่วไป
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย
- 2.7 สมมติฐานการวิจัย
- 2.8 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล (Effectiveness)

จากความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ได้มีนักวิชาการต่าง ๆ ให้ความหมายไว้หลากหลายมากมาย ผู้วิจัยจึงนำมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ และอธิบายถึงความหมายของประสิทธิผล พอสังเขป ดังนี้

ธงชัย สันติวงษ์ (2542) มีความเห็นว่าประสิทธิผล หมายถึง การที่องค์การสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ประสิทธิภาพขององค์การจะบรรลุผลย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการกำหนดเป้าหมาย และแผนงานต่าง ๆ เป็นสำคัญที่สุด แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดอยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิผลก็คือ ประสิทธิภาพ (Efficiency) ซึ่งหมายถึงการมีผลผลิตที่มีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าทรัพยากรที่ใช้ไป

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2544) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง สภาพการทำงานที่ได้ผลตามวัตถุประสงค์

สมชาย ศุภวงศ์เดช (2542) อธิบายว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนงานหรือ โครงการ หรืออาจหมายถึงการเปรียบเทียบระหว่างผลลัพธ์กับเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของโครงการที่วางไว้

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์ (2542) ซึ่งกล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยถือเป็นการเปรียบเทียบผลลัพธ์ และผลกระทบของแผน/โครงการกับ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

รัตนะ บัวสนธ์ (2542) ให้ความเห็นว่า ประสิทธิภาพของโครงการ หมายถึง การดำเนินงานของโครงการนั้น ๆ บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ กล่าวคือ การที่จะพิจารณาว่าโครงการที่จัดทำขึ้นนั้นมีผลสำเร็จมากน้อยประการใดนั้น จะต้องนำผลที่เกิดขึ้นจากโครงการ ไปเทียบกับ วัตถุประสงค์ หากผลที่ได้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ก็ถือว่าโครงการดังกล่าวมีประสิทธิภาพ

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์ และสุริยา วีรวงศ์ (2543) กล่าวว่าไว้ว่า ประสิทธิภาพ เป็นผลที่ได้รับการจัดทำนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ และรวมถึงการวัดระดับในการบรรลุเป้าประสงค์ที่ผู้ดำเนินการนโยบายวางไว้

ศุภชัย ยาวะประภาส (2538) ประสิทธิภาพ คือ ผลของการบรรลุเป้าประสงค์ของนโยบาย และการใช้ประสิทธิผลเป็นเกณฑ์ในการคิดวิเคราะห์ว่า ทางเลือกที่พิจารณานั้นสามารถบรรลุเป้าประสงค์ได้มากหรือน้อย แล้วนำไปเปรียบเทียบผลผลิตที่เกิดขึ้นจริงกับผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแล้วแต่กรณี

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2540) ประสิทธิภาพ คือ การเปรียบเทียบระหว่างความสำเร็จของนโยบายตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ กับต้นทุนของนโยบายที่ใช้ไปทั้งหมด

ถวัลย์ วรเทพพิพิธ (2537) กล่าวคือ ประสิทธิภาพ เป็นผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่ได้รับจากการดำเนินการของนโยบายเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ทั้งนี้ รวมถึงผลประโยชน์อื่น ๆ ที่ไม่ได้คาดคิดไว้ล่วงหน้า

Price (1968) ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า หมายถึง ความสามารถในการดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

Fiedler (1967) กล่าวว่าประสิทธิภาพ หมายถึง ความสำเร็จในการปฏิบัติงานของกลุ่ม

Robbins (1998) ได้ให้ความหมายว่า ประสิทธิภาพเป็นความสามารถ ขององค์การในการจัดการทรัพยากรให้เกิดผลสำเร็จ กล่าวคือ การที่จะทำงานให้บรรลุประสิทธิภาพขององค์การนั้นต้องทราบถึงวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน และทราบถึงระเบียบแบบแผนในการทำงานมีการประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการทำงาน โดยการกำหนดการทำงานตามวงจรแห่งการเรียนรู้เพื่อการทำงาน และประสานงานในแนวทางเดียวกัน มีการวางแผนงาน การปฏิบัติตามแผนงาน ผลการปฏิบัติงาน และการประเมินผลงาน

Mott (1972) ให้ความหมายประสิทธิภาพขององค์การในแง่ของความสามารถในการผลิตความสามารถในการยืดหยุ่น ประสิทธิภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบการกระทำกับเกณฑ์ของความสำเร็จในอดีต และผลที่คาดหวังในอนาคต

สรุป ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลของการบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ได้จัดทำไว้จากการที่ได้ดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน โครงการต่าง ๆ หรืออาจหมายถึงการนำผลผลิตจากการปฏิบัติตามแผนงานตามโครงการเปรียบเทียบกับเป้าประสงค์ที่กำหนด

จากความหมายของประสิทธิภาพที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถนำมากำหนดเป็นเกณฑ์ ประสิทธิภาพที่จะนำมาใช้ในการประเมินผลนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดแนวทางการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทั้งนี้รัฐบาลก็ถือได้ว่าเป็นองค์กรหนึ่งที่ต้องดำเนินงานให้ประสบผลสำเร็จตามนโยบายที่วางไว้ ดังนั้น องค์กรที่มีประสิทธิภาพ จะต้องเป็นองค์กรที่สามารถดำเนินการบรรลุเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่กำหนด ประสิทธิภาพจึงเป็นเรื่องของความประสบผลสำเร็จขององค์กรในการทำสิ่งต่าง ๆ ตามเป้าหมาย เพราะฉะนั้นองค์กรที่มีประสิทธิภาพสูงจะมีความสำเร็จในการทำงานตามวัตถุประสงค์ได้สูง อย่างไรก็ตาม ประสิทธิภาพขององค์กรจะมีความเกี่ยวข้องกับอย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์กร เนื่องจากประสิทธิภาพขององค์กรจะพิจารณาว่าประสบผลสำเร็จต้องดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย

ในการวัดประสิทธิภาพขององค์กรเราสามารถทำการวัดได้ 4 วิธี (Etzioni, 1964 อ้างถึงใน ณททัย กุลณรงค์, 2559) ได้แก่ วัดจากความสามารถขององค์กรที่จะบรรลุให้ถึงเป้าหมาย วัดจากการคิดที่เป็นระบบ วัดจากความสามารถขององค์กรที่จะชนะใจผู้มีอิทธิพล และการวัดจากความต่างกันในเรื่องของค่านิยมของแต่ละคนในองค์กร ในการวิจัยครั้งนี้ได้นำวิธีวัดการบรรลุเป้าหมาย เพราะถือว่าประสิทธิภาพขององค์กรจะวัดได้จากความสามารถขององค์กรในการที่จะบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ การนำ “ประสิทธิภาพ” มาใช้กับ “การประเมินผลนโยบายโดยพิจารณาจาก ประสิทธิภาพ” น่าจะหมายถึง เมื่อรัฐได้กำหนดนโยบาย และนำไปปฏิบัติให้สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ได้ ดังเช่น นโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร กล่าวคือ ถ้านำนโยบายดังกล่าวไปสู่การปฏิบัติและสามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ถือได้ว่านโยบายนั้นบรรลุผลที่ตั้งไว้

การวัดประสิทธิภาพ

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิพษ์ (2539) กล่าวว่าประสิทธิภาพ คือ ขอบเขตของการที่โครงการนั้นได้รับผลประโยชน์ต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งผลประโยชน์ข้างเคียงอื่น ๆ ประสิทธิภาพนั้นไม่สามารถวัดผลประโยชน์ตอบแทนที่ตั้งเป็นตัวเงินได้ (Intangible Benefit) แต่วัดระหว่างผลลัพธ์กับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ดังสมการ

$$\text{ประสิทธิภาพ} = \text{ผลลัพธ์} / \text{วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้}$$

นอกจากนี้ยังมีการวัดประสิทธิผลโดยการวัดต้นทุนประสิทธิผล (Cost Effectiveness) หรือการนำประสิทธิผลมาเทียบกับต้นทุนในการประเมินผลโครงการเป็นการนำหลักวิชาเศรษฐศาสตร์มาประยุกต์ใช้ ศึกษาว่า วิธีใดลงทุนน้อยกว่าก็แสดงว่ามีต้นทุนประสิทธิผลดีกว่าหรือศึกษาโดยเทียบต้นทุนเท่ากันดูว่าวิธีใดประสิทธิผลสูงกว่าก็แสดงว่ามีต้นทุนประสิทธิผลดีกว่าซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับโครงการนั้น ๆ ได้ดี การประเมินอัตราส่วนค่าใช้จ่ายประสิทธิผลมีประโยชน์ต่อผู้บริหารเป็นอย่างมาก เพราะเป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้มีการเปรียบเทียบงานที่มีประสิทธิผลแต่สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด และมีคุณสมบัติขึ้นแนวความคิดพื้นฐานของการประเมินค่าใช้จ่ายกับประสิทธิผลหรือการวิเคราะห์ค่าใช้จ่าย ประสิทธิผลเนื่องจาก

- 1) ความจำเป็นของทรัพยากรที่มีจำกัด
- 2) ทุกสังคมไม่สามารถจัดทำโครงการได้ทุกโครงการ
- 3) ความจำเป็นจะต้องเลือกระหว่างวิธีการจัดทำโครงการต่าง ๆ กัน ด้วยวัตถุประสงค์และราคาต่างกัน
- 4) การวางแผนหรือวัตถุประสงค์ของโครงการสามารถจัดทำได้อย่างชัดเจนซึ่งส่งผลซึ่งผลตอบแทนที่เป็นประโยชน์ได้อย่างชัดเจน
- 5) สามารถทำนายบอกผลประโยชน์ต่าง ๆ ของโครงการที่จัดทำขึ้นได้อย่างค่อนข้างชัดเจน รวมทั้งคาดคะเนถึงผลเสียต่าง ๆ ตลอดจนวิธีการจัดทำ และบริหารโครงการ
- 6) ทำให้เข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับความเป็นไปได้ความสำเร็จ และต้นทุนของแต่ละโครงการในแต่ละสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์การวัดประสิทธิผล ซึ่งวัดได้จาก ประสิทธิผล = ผลลัพธ์ และผลกระทบของโครงการวัตถุประสงค์ที่กำหนด

จุดมุ่งหมายสำคัญของการประเมินผลลัพธ์ ได้แก่ การศึกษาว่าผลลัพธ์ที่ปรากฏบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่เพียงใด การประเมินประสิทธิผลไม่ได้สนใจว่าโครงการจะดำเนินไปตามกระบวนการที่วางแผนไว้หรือไม่ แต่มุ่งที่จะวัดผลลัพธ์ ซึ่งปรากฏในสภาพแวดล้อมเมื่อโครงการเสร็จสิ้นเป็นประการสำคัญ ประสิทธิภาพมักตีความให้หมายถึง การบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ แต่การประเมินผลลัพธ์ได้มองไปไกลถึงผลลัพธ์อื่น ๆ เช่น ผลลัพธ์ทางอ้อม ผลลัพธ์ที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบ

2.2 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ (Public Policy)

ความสำคัญของนโยบายสาธารณะ

ความสำคัญของนโยบายสาธารณะสามารถแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้ (พระครูปลัดประวิทย์ วรธมฺโม และคณะ. 2564)

1. ความสำคัญต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย กล่าวคือ นโยบายสาธารณะจะมีความสำคัญต่อบุคคลจำนวน 4 ฝ่าย ได้แก่

1.1 ความสำคัญต่อประชาชน คือ นโยบายสาธารณะเป็นผลลัพธ์ของระบบการเมืองที่สอดคล้องต่อข้อเรียกร้องของประชาชน (Demands) และการสนับสนุนของประชาชน (Supports) นโยบายสาธารณะนั้นต้องมีเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนเพื่อแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชน ซึ่งจำแนกได้เป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

1.1.1 ปัญหาในข้อขัดข้อง เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากอดีตมีแนวโน้มมากขึ้นในอนาคต ดังเช่น ความยากจน การทุจริตคอร์รัปชัน การไม่รับรู้หนังสือ เป็นต้น

1.1.2 ปัญหาการป้องกัน เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นประจำ ๆ ถ้าสามารถเตรียมการป้องกันจะสามารถแก้ไขปัญหาได้มากมาย ดังเช่น ปัญหาน้ำท่วม ฝนแล้ง ไฟป่า เป็นต้น

1.1.3 ปัญหาเชิงพัฒนา เป็นปัญหาที่ไม่เกิดขึ้นในปัจจุบัน แต่เป็นเรื่องของอนาคตในการเล็งเห็นถึงปัญหา โดยต้องอาศัยวิสัยทัศน์ (Vision) ของผู้นำประเทศในอนาคตที่อาจเรียกว่า การปฏิบัติการเชิงรุก (Proactive) ปัญหาเชิงพัฒนาปัจจุบันมุ่งที่การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เพื่อเป็นศูนย์กลางแห่งแพชั่น เป็นศูนย์กลางสุขภาพ และความงาม เป็นต้น

1.2 ความสำคัญต่อนักการเมือง คือ เป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะ เพื่อจัดสรรคุณค่าทางสังคมให้สอดคล้องต่อข้อเรียกร้องของประชาชน

1.3 ความสำคัญต่อนักบริหาร คือ เป็นผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผล (Effectiveness) และประสิทธิภาพ (Efficiency) นักบริหารที่ดีต้องมีความรู้ความสามารถเพื่อการแปลงนโยบายไปสู่แผนงาน โครงการ รวมทั้งสร้างการยอมรับ สร้างพลังความร่วมมือ และสร้างการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

1.4 ความสำคัญต่อนักวิชาการ คือ การประสพผลสำเร็จของนโยบายสาธารณะจะขึ้นอยู่กับการศึกษาวิเคราะห์วิจัย ประเมินผลของนักวิชาการที่มีส่วนร่วม และมีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ ซึ่งจะดำเนินการให้สอดคล้องกับคุณค่าทางสังคมที่วางไว้หรืออาจขึ้นอยู่กับประเมินแผนงาน โครงการ เพราะทำให้ทราบถึงความสำเร็จของนโยบายสาธารณะ ในรูปเนื้อหาสาระ การปฏิบัติให้เกิดผลลัพธ์ต่อประชาชน ทั้งนี้การเป็นนักวิชาการจะช่วยเป็นกระจุกตอกต่อนักการเมืองไม่ให้มีการทุจริตเชิงนโยบาย

2. ความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ สามารถแบ่งออกเป็น 4 เครื่องมือ ดังต่อไปนี้

2.1 เป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างเศรษฐกิจพอเพียง กล่าวคือ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ความอยู่ดีมีสุขของคนในประเทศ และการพัฒนาอย่างมีดุลยภาพทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อม โดยต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวความคิด ทักษะคิด และกระบวนการทำงาน ให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงการบริหารจัดการประเทศให้นำไปสู่ประสิทธิภาพ คุณภาพ รู้เท่าทันก้าวทันโลก เพราะฉะนั้นการกำหนดนโยบายสาธารณะมีความสำคัญที่จะเป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างเศรษฐกิจพอเพียง

2.2 เป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างสังคมไทยที่พึงประสงค์ กล่าวคือ สังคมไทยมีลักษณะที่พึงประสงค์ประกอบไปด้วย 3 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

2.2.1 สังคมคุณภาพ คือ ยึดหลักความสมดุล และพึ่งพาตนเองได้ โดยเป็นการสร้างคนดี มีวินัย เคารพกฎหมาย มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม จริยธรรม มีการพัฒนาเมือง และชนบทให้มีความเป็นอยู่ที่ดี มีระบบการเมืองการปกครองที่ยุติธรรม รวมถึงสามารถเป็นที่พึงของประชาชนได้

2.2.2 สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ คือ การพัฒนาคนให้คิดเป็น ทำเป็น มีเรียนรู้ตลอดเวลา มีเหตุผลพร้อมยอมรับความเปลี่ยนแปลง รวมถึงมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และสร้างทุนทางปัญญา เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.2.3 สังคมสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน คือ การดำรงไว้ซึ่งคุณธรรม และคุณค่าของสังคมไทยที่พึงพาอาศัยเกื้อกูลกันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

2.3 เป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างความมั่นคงแห่งชาติ การต่างประเทศ และการอำนวยความสะดวก สามารถแบ่งความสำคัญออกเป็น 6 เรื่อง ดังต่อไปนี้

2.3.1 สร้างสถานะแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการมีส่วนร่วม ระหว่างภาครัฐและประชาชน คือ ผนึกกำลังในการเผชิญหน้ากับวิกฤติ ป้องกัน และเตือนภัยล่วงหน้าของปัญหาความมั่นคงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

2.3.2 การนำศักยภาพของกองทัพไทยในยามปกติเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ

2.3.3 การจัดเตรียมพัฒนากองทัพอย่างเป็นระบบ คือ ทำให้ทันสมัย และมีขีดความสามารถที่จะทำการรบได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3.4 การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ คือ เพื่อป้องกันการก่อการร้าย และอาชญากรรมข้ามชาติ

2.3.5 การกระชับความสัมพันธ์ และความร่วมมือเพื่อการพัฒนา คือ การกระชับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งส่งเสริมความร่วมมือ เอเชีย (Asia Cooperation Dialogue: ACD)

2.3.6 การพัฒนาระบบยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพ และมีความเป็นธรรม

2.4 เป็นเครื่องมือของรัฐในการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังต่อไปนี้

2.4.1 การพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพการแข่งขันของ อุตสาหกรรมไทยในเวทีโลกภายใต้สภาพเศรษฐกิจ และสังคมของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป คือ มีการเน้นความสำคัญ และทิศทางการสร้างให้อุตสาหกรรมของประเทศมีความแตกต่าง (Differentiation) และเน้นพัฒนาการผลิตเชิงตอบสนองลูกค้าส่วนใหญ่ (Mass Customization) มากกว่าที่จะตอบสนองผู้ผลิตส่วนใหญ่ (Mass Production) ทั้งนี้ต้องมีการกำหนดจุดยืน (Positions) อุตสาหกรรม ในตลาดโลกให้ชัดเจนควบคู่กับการคำนึงถึงความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญ (Demand Driven)

2.4.2 การพัฒนาศักยภาพด้านการแข่งขันที่เน้นเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม ทางด้านความรู้ (Know - Ledge - Based)

จากความสำคัญของนโยบายสาธารณะสามารถสรุปได้ คือ มีความสำคัญต่อประชาชน ต่อความต้องการหรือข้อเรียกร้องของประชาชน มีความสำคัญต่อนักการเมือง ซึ่งมีนักการเมืองเป็นผู้กำหนดนโยบายสาธารณะในการจัดสรรคุณค่าทางสังคมให้สอดคล้องต่อข้อเรียกร้องของประชาชน ความสำคัญต่อนักบริหาร โดยนักบริหารจะเป็นผู้นำนโยบายไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จ ความสำคัญต่อนักวิชาการในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ประเมินผลนโยบายสาธารณะของนักวิชาการ อีกทั้งนโยบายสาธารณะเป็นเครื่องมือของรัฐในการสร้างเศรษฐกิจพอเพียง สร้างสังคมไทยที่พึงประสงค์ สร้างความมั่นคงแห่งชาติ การต่างประเทศ และการอำนวยความสะดวก ยุติธรรม

ความหมาย และแนวคิด ทฤษฎีนโยบายสาธารณะ

การศึกษาแนวคิด และทฤษฎีนโยบายสาธารณะเป็นการศึกษาที่มีขอบข่ายกว้างขวาง และมีความซับซ้อนเพราะเกิดจากศาสตร์หลายแขนง หลายสาขาวิชาเข้ามาประกอบการศึกษา อีกทั้งยังครอบคลุมศาสตร์ทางรัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย และสังคมวิทยา ด้วยเหตุนี้จึงทำให้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้นิยาม และความหมายของนโยบายสาธารณะไว้มากมาย ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้เพื่อวิเคราะห์ศึกษาในนิยาม และความหมายของแนวคิด ทฤษฎีดังกล่าว ดังนี้

กี รัคษ์ชน (2541) กล่าวว่า นโยบายมีความหมาย 2 ลักษณะที่มี ความสัมพันธ์กัน ลักษณะที่หนึ่งมีความหมายถึง กิจกรรม (Activities) ส่วนอีกลักษณะหนึ่งจะมีความหมายในฐานะที่

เป็นศาสตร์ (Science) ซึ่ง 2 ลักษณะจะมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ นโยบายสาธารณะในฐานะที่เป็นศาสตร์จะทำการศึกษาจากนโยบายสาธารณะที่เป็นกิจกรรมแล้วนำมาสะสมกันเป็นความรู้หรือเป็นวิชา (Subject) เพื่อประโยชน์ในการศึกษาที่จะได้ทำให้การกำหนดนโยบายในฐานะที่เป็นกิจกรรมบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2546) กล่าวว่า นโยบายสาธารณะจะต้องเป็นกิจกรรมที่กระทำโดยรัฐบาล การตัดสินใจเลือกที่จะกระทำของรัฐบาลต้องคำนึงถึงคุณค่าของสังคม เป็นเกณฑ์โดยมุ่งที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชนเป็นหลัก

กระมล ทองธรรมชาติ (2538) ได้กล่าวถึง นโยบายว่า คือ แนวทางที่แต่ละประเทศได้เลือกปฏิบัติไปเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดไว้อันเป็นวัตถุประสงค์ที่เชื่อกันว่าถ้าทำได้สำเร็จก็จะเป็นผลดีต่อประเทศของตน โดยทั่วไปนั้นรัฐบาลของประเทศจะตัดสินใจเลือกปฏิบัตินโยบายที่มีการเสี่ยงภัยน้อยที่สุดปฏิบัติได้ง่ายที่สุด และเป็นประโยชน์ต่อชาติมากที่สุด

กุลชน ธนาพงศธร (2530) ได้แสดงทัศนะของนโยบายว่า ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาให้ความหมายในแง่มุมใดก็ตาม นโยบายของรัฐก็คือ แนวทางกว้าง ๆ ที่รัฐบาลของประเทศหนึ่ง ๆ ได้กำหนดขึ้นเป็นโครงการ แผนการหรือหมายกำหนดการเอาไว้ล่วงหน้า เพื่อเป็นหนทางชี้้นำให้การปฏิบัติต่าง ๆ ตามมา ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ตลอดจนเพื่อธำรงรักษาหรือเพื่อให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ของชาตินั้น ๆ

ถวัลย์ วรรณพิพิงศ์ (2537) ได้กล่าวไว้ว่า นโยบายสาธารณะเป็นกิจกรรมของรัฐที่สร้างขึ้นเพื่อนำไปปฏิบัติในการแก้ไขปัญหา ความเดือดร้อนของประชาชน นำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่รัฐบาลได้วางไว้

มยุรี อนุมานราชชน (2549) นโยบายสาธารณะ คือ การกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐบาลเพื่อเป็นแนวทางให้ประชาชนปฏิบัติตามอันนำไปสู่ประโยชน์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

ประเวศ วะสี (2554) ได้กล่าวไว้ว่า นโยบายสาธารณะ คือ นโยบายสาธารณะจะต้องมีความถูกต้อง ยุติธรรม ตอบสนองความต้องการของประชาชน สอดคล้องค่านิยมของสังคม และประโยชน์สุขของมวลชน

Anderson (1970) นโยบายสาธารณะ คือ แนวทางของรัฐบาลที่กำหนดขึ้นเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาในเรื่องต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เช่น การศึกษา ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เศรษฐกิจ ความไม่ทัดเทียมกันภายในสังคม

Dye (1978) นโยบายสาธารณะ คือ สิ่งที่รัฐจัดทำขึ้นในรูปของกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งจะครอบคลุมกิจกรรมที่เป็นประจำ และกิจกรรมที่เกิดขึ้นบางครั้ง แล้วแต่กรณี

Sharkansky (1970) นโยบายสาธารณะ หมายถึง นโยบาย หรือกิจกรรมของรัฐที่ได้กระทำในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งนโยบายนั้นสามารถครอบคลุมทั้งหมด 3 เรื่อง ดังนี้

1) นโยบายเกี่ยวกับการให้บริการสาธารณะในรูปแบบต่าง ๆ ดังเช่น การขนส่งประเภทต่าง ๆ การศึกษาทุกระดับ ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน การอุปโภคบริโภค การเข้ารับการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลแห่งรัฐ

2) นโยบายด้านการออกกฎ คำสั่ง ข้อบังคับ เพื่อใช้บังคับหรือให้ปฏิบัติตามกับตัวบุคคลระดับต่าง ๆ และหน่วยงานของรัฐ เอกชน ดังเช่น วินัยของข้าราชการพลเรือน ข้อบังคับการจราจร กฎระเบียบของสถานการศึกษา

3) นโยบายที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการควบคุมการกำหนดนโยบายหรือการกระทำใด ๆ ทางการเมือง ดังเช่น การยุติความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศใดประเทศหนึ่ง

จากแนวคิด ทฤษฎีที่ได้กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า นโยบายสาธารณะเป็นแนวทางการปฏิบัติ นโยบาย แผนงาน โครงการหรือกิจกรรมของรัฐที่ใช้ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน รวมถึงเป็นประโยชน์ต่อสังคมในภาพรวมของประเทศ และสามารถนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ที่รัฐได้วางไว้

2.3 แนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ (Policy Implementation)

ความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

จากการที่รัฐบาลได้ออกนโยบายหลังจากแถลงไว้ต่อรัฐสภาเรียบร้อยแล้ว รัฐบาลจะนำนโยบายที่กำหนดมาปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม โดยมีระบบราชการเป็นเสาหลักสำคัญในการนำนโยบายนั้นสู่การปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผล ดังนั้น การนำนโยบายไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญอย่างมากสามารถสรุปได้ดังนี้ (อิงฟ้า สิงห์น้อย และคณะ. 2561)

1. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย กรณีการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบายทำให้ผู้ตัดสินใจนโยบายได้รับความเชื่อถือศรัทธาจากประชาชนเนื่องจากตัดสินใจเลือกนโยบายที่ถูกต้องเป็นผลดีต่ออนาคตทางการเมืองของผู้ตัดสินใจนโยบาย ตรงกันข้ามถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบความล้มเหลวจะทำให้ผู้ตัดสินใจนโยบายถูกตำหนิจากประชาชน เพราะการตัดสินใจเลือกนโยบายที่ไม่เหมาะสมในการควบคุม และกำกับดูแลจึงไม่เหมาะสมเป็นผู้รับผิดชอบนโยบาย

2. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง กรณีการนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ปัญหาของกลุ่มเป้าหมายจะได้รับการแก้ไขเป็นอย่างดี และกลุ่มเป้าหมายได้รับ

ความพึงพอใจ แต่ถ้านำไปปฏิบัติไม่ได้กลุ่มเป้าหมายอาจจะเรียกร้องด้วยวิธีต่าง ๆ ทำให้เกิดความยุ่งยากต่อรัฐบาล

3. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อหน่วยปฏิบัติ กรณีที่การนำนโยบายไปปฏิบัติประสบผลสำเร็จตามเป้าประสงค์ หน่วยปฏิบัติจะได้รับความเชื่อถือ และความไว้วางใจจากผู้กำหนดนโยบาย และกลุ่มเป้าหมาย

4. ความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร กล่าวคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า และสามารถแก้ปัญหาของกลุ่มเป้าหมายหรือสังคมอย่างได้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลผล ไม่เกิดการสูญเปล่าหรือกลับมาแก้ไขใหม่

5. ความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศ กล่าวคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงาน และ โครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จะส่งผลให้มีความก้าวหน้าทั้งทางเศรษฐกิจ และสังคม

6. ความสำคัญต่อกระบวนการนโยบายสาธารณะในกระบวนการวิเคราะห์นโยบาย กล่าวคือ การนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเริ่มตั้งแต่กระบวนการกำหนดทางเลือกนโยบาย และในการจัดทำนโยบายจะต้องคำนึงถึงการกำหนดแนวทางการนำไปปฏิบัติที่สอดคล้องกับความเป็นจริง และสามารถนำไปปฏิบัติให้มีประสิทธิผลมากที่สุด เพราะฉะนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงมีความสำคัญต่อกระบวนการนโยบาย

จากความสำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจกล่าวสรุปได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญต่อการดำเนินการของนโยบายของรัฐบาลอย่างมาก แต่ต้องอาศัยระบบราชการเป็นตัวขับเคลื่อนให้นโยบายนั้นไปสู่การปฏิบัติด้วยการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (คน) ภาครัฐ เนื่องจากคนเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่จะต้องพัฒนา และทำความเข้าใจให้เห็นถึงความสำคัญของการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาลไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

ความหมาย และแนวคิด ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

แนวคิด ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติได้มีนักวิชาการหลายท่านเสนอแนวทางการอธิบาย ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

กล่า ทองขาว (2548) การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง วิธีการต่าง ๆ ที่นำกิจกรรมของรัฐมากระทำการเปลี่ยนแปลงให้นำไปสู่ผลผลิตที่วางไว้ โดยมุ่งการบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้จัดทำขึ้น

จุมพล หนิมพานิช (2549) การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ หมายถึง การนำนโยบายของรัฐไปบริหารจัดการให้ครอบคลุมบุคคลทุกกลุ่ม ทุกสภาพแวดล้อมทั้งภายใน ภายนอก รวมถึงปัจจัยในหลาย ๆ ด้านที่มีผลกระทบต่อการบรรลุเป้าประสงค์ของนโยบายที่กำหนด

สุรสิทธิ์ วชิรขจร (2549) การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ หมายถึง การนำนโยบายของรัฐที่ได้รับความเห็นชอบแล้วนำไปสู่การปฏิบัติในรูปแบบของกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ดังเช่น โครงการคนละครึ่ง โครงการไทยชนะ การใช้จ่ายงบประมาณตามที่ได้รับอนุมัติในแต่ละปีงบประมาณ ทุกครั้งที่ออกจากสถานให้ประชาชนทุกคนสวมหน้ากากอนามัยเพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

สมพร เพ็ญจันทร์ (2539) การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ คือ ขั้นตอนหรือกระบวนการที่ได้กำหนดนโยบายไว้ล่วงหน้า โดยดำเนินการในรูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยความต่อเนื่องเพื่อต้องการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

วรงค์ จันทสร (2554) การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ คือ การนำทรัพยากรทางการบริหารจัดการของรัฐไปปฏิบัติหรือดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งไว้หรืออาจจะเป็นการผลักดันกระบวนการให้บรรลุผลผลิตตามเป้าประสงค์ ทั้งนี้ วรงค์ จันทสร ได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติโดยแบ่งออกเป็น 6 แบบ ดังนี้

- 1) แบบยึดหลักการเหตุผลที่ถูกต้อง และชัดเจน
- 2) แบบการบริหารจัดการองค์กรให้บรรลุผลสำเร็จ
- 3) แบบดำเนินการพัฒนาในองค์กรทำงานแบบมีส่วนร่วมนำไปสู่งานที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล
- 4) แบบระบบการทำงานของทางราชการตามสภาพความเป็นจริงทางสังคมในองค์กรนั้น ๆ
- 5) แบบดำเนินการทางการเมือง
- 6) แบบบูรณาการให้การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลอย่างสูงสุด

จากที่กล่าวมาข้างต้น วรงค์ จันทสร (2552) สามารถสรุปถึงการพัฒนาทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยการอาศัยการบูรณาการของการศึกษาที่มาจากทฤษฎีนิรนัย และทฤษฎีอุปนัยทั้งสองรวมกันเนื่องจากรูปแบบของแต่ละทฤษฎีมีข้อดี ข้อเสียแตกต่างกัน กัน เมื่อนำมาบูรณาการเข้าด้วยกันจะส่งผลให้ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติมีความสมบูรณ์มากขึ้น อีกทั้งทฤษฎีทั้งสองยังมีหลักการคล้ายกับการทดสอบสมมติฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ต้องนำการวิเคราะห์เชิงคุณภาพ (Qualitative Analysis) และวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ใช้ร่วมกัน หากใช้วิธีใดวิธีหนึ่งจะทำให้การศึกษาไม่ครอบคลุม ดังเช่น ถ้าใช้การวิจัยเชิงปริมาณเพียงอย่างเดียว

จะเห็นเพียงภาพรวมของผลการศึกษาซึ่งอาจไม่ได้รับความเห็นชอบจากกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม นอกจากนี้ปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นทั้งปัจจัยหลัก และปัจจัยรองที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้จากการบูรณาการของการศึกษาที่มาจากทฤษฎีนิรนัย และทฤษฎีอุปนัย เข้าด้วยกัน สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 2.1 สรุปปัจจัยที่เกี่ยวข้องในกระบวนการของการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ได้จากการบูรณาการของการศึกษาที่มาจากทฤษฎีนิรนัย และทฤษฎีอุปนัย

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยรอง
1. นโยบาย	1. ความแตกต่างในประเภทของนโยบาย 2. ความสามารถในการแก้ไขปัญหาของนโยบาย 3. ความสามารถของนโยบายในการกำหนดโครงสร้างการปฏิบัติงาน 4. ความชัดเจนของวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของนโยบาย 5. นโยบายมีทฤษฎีที่เหมาะสมรองรับ 6. นโยบายสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย 7. นโยบายสอดคล้องกับนโยบายจากส่วนกลาง และนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง 8. นโยบายสอดคล้องกับความเป็นจริง 9. มีการกำหนดตัวชี้วัด และมาตรฐานของการบรรลุผลสำเร็จไว้อย่างชัดเจน 10. การปฏิบัติตามนโยบายสามารถทำให้เกิดการบรรลุผลตามเป้าหมาย 11. การนำนโยบายมาทดลองใช้ในกลุ่มเป้าหมายบางส่วน
2. การกำหนดภารกิจ และการมอบหมายงาน (การสื่อสาร และกิจกรรมส่งเสริมการนำนโยบายไปปฏิบัติ)	1. ขั้นตอนการปฏิบัติงานมีความชัดเจน 2. ความสอดคล้องของโครงการที่มีต่อเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของนโยบายหลัก 3. วิธีการปฏิบัติงานสามารถเข้าใจได้ง่าย 4. การกำหนดกฎระเบียบการปฏิบัติงาน 5. การกำหนดบทบาท โทษ และการให้รางวัล 6. การจัดสรรอำนาจหน้าที่

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยรอง
3. ทรัพยากร	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความเพียงพอของทรัพยากรทางการเงิน 2. ความพร้อมด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ 3. ความเหมาะสมของการจัดสรรทรัพยากรทางการเงิน 4. การกระจายทรัพยากรไปยังหน่วยงานต่าง ๆ
4. หน่วยงาน/องค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ลักษณะโครงสร้างองค์การ 2. ความสามารถในการยื่นหยัด หรือความคงทนขององค์การ 3. ความซับซ้อนของปฏิสัมพันธ์ และเครือข่ายภายในขององค์การ 4. ความยืดหยุ่นของการปฏิบัติงาน 5. กฎระเบียบในการดำเนินงานขององค์การ 6. จำนวนบุคลากร 7. ลักษณะของกระบวนการติดต่อสื่อสารภายในองค์กร และการประสานงาน 8. สมรรถนะในการนำนโยบายไปปฏิบัติในอดีต 9. ความเป็นทางการของปฏิสัมพันธ์ภายในองค์กร และการประสานงาน 10. หน่วยงาน/องค์การมีระบบสื่อสารเป็นแบบปิด 11. ลักษณะการเรียนรู้ขององค์การ 12. การกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติงาน
5. ผู้บริหาร และผู้กำหนดนโยบาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2. ทักษะ และความเข้าใจด้านการบริหารงาน 3. อำนาจหน้าที่ของผู้บริหาร 4. ความซับซ้อนของกระบวนการตัดสินใจ 5. การสนับสนุนของผู้บริหาร 6. การเข้าไปมีส่วนร่วมของผู้บริหาร 7. ระดับความเข้าใจสภาพความเป็นจริงในการให้บริการของผู้บริหารหรือผู้กำหนดนโยบาย
6. ผู้บริหาร และผู้กำหนดนโยบาย	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงาน 2. การสร้างให้เกิดความผูกพันต่อสมาชิกในองค์กรด้วยกัน 3. ความสามารถในการแก้ไขปัญหาความล่าช้าที่เกิดขึ้น

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยรอง
7. บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน	<ol style="list-style-type: none"> 1. การคัดสรรเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน 2. คุณลักษณะของผู้ปฏิบัติ 3. ทักษะที่มีต่อนโยบาย 4. ทักษะการดำเนินงาน ความรู้ความสามารถ 5. ระดับการยอมรับในเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของนโยบาย 6. ความเต็มใจในการปฏิบัติงาน 7. ทิศทางในการตอบสนองต่อนโยบายของผู้ปฏิบัติ 8. ความสามารถในการทำงานเป็นทีม 9. ความจงรักภักดีต่อองค์กร 10. ขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นต่อผู้ปฏิบัติงาน 11. ความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากนโยบาย 12. ความสามารถในการเจรจาต่อรอง 13. ความสามารถในการเรียนรู้จากประสบการณ์ 14. บุคลากรได้รับการฝึกอบรม
8. สภาพแวดล้อม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลกระทบจากสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และเทคโนโลยี 2. ผลกระทบจากการต่อต้าน และคัดค้านนโยบายจากฝ่ายต่าง ๆ 3. ผลกระทบต่อศีลธรรมของสังคม 4. การสนับสนุนทางการเมือง และกฎหมาย 5. การสนับสนุนจากหน่วยงานส่วนกลางของรัฐ และหน่วยงานส่วนท้องถิ่น 6. การเข้าไปมีส่วนร่วมของบุคคลภายนอก 7. ความสนใจของสื่อมวลชนต่อปัญหาที่เกิดขึ้น 8. ทิศทางของความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมของนโยบาย และการนำไปปฏิบัติ
9. กลุ่มเป้าหมาย/ประชาชนผู้รับบริการ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ทักษะที่มีต่อนโยบาย 2. การสนับสนุนจากประชาชน 3. ความเข้าใจในประโยชน์ที่ได้รับ และผลเสียที่อาจเกิดขึ้น

ปัจจัยหลัก	ปัจจัยรอง
10. การประสานงาน และความร่วมมือ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการประสานงานระหว่างฝ่ายต่าง ๆ หรือองค์กรที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ 2. ความเที่ยงตรง สม่ำเสมอของการสื่อสารระหว่างองค์กร 3. จำนวนหน่วยงานที่เข้ามาเกี่ยวข้อง 4. ความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
11. การประชาสัมพันธ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. รูปแบบของสื่อที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์ และการติดต่อสื่อสาร 2. ผลกระทบจากการประชาสัมพันธ์ที่มีต่อการปฏิบัติงาน และกลุ่มเป้าหมาย
12. การวางแผน และการควบคุม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ประสิทธิภาพในการดำเนินการควบคุม 2. วิธีการควบคุม คุดูแล และประเมินผลการปฏิบัติงาน 3. มาตรการในการกระตุ้นส่งเสริม 4. ผลกระทบต่อบุคลากรผู้ปฏิบัติงานที่เกิดจากการนำมาตรการในการควบคุมมาใช้
13. มาตรการในการตรวจตรา และประเมินผล	<ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินผลสะท้อนกลับที่อยู่ในกระบวนการวางแผน และการออกแบบแผนงาน/โครงการ 2. การประเมินผลโครงการหรือนโยบายที่กำลังดำเนินการอยู่

จากปัจจัยหลัก และปัจจัยรองต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในในตารางข้างต้น แสดงให้เห็นว่ากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องประกอบไปด้วยปัจจัยมากมาย ซึ่งปัจจัยเหล่านั้นจะส่งผลกระทบต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติอาจพิจารณาได้ 2 ประการ ได้แก่ ผลลัพธ์ที่เป็นความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Success) และผลลัพธ์ที่เป็นความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ (Failure) ทั้งนี้ผลลัพธ์ทั้งสองนั้นสามารถวัดได้จากระดับของการบรรลุของเป้าหมายกับวัตถุประสงค์ของนโยบาย รวมถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันจะส่งผลในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปแล้วแต่กรณี

2.4 มาตรการการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชนทั่วไป

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นโรคไวรัสที่เกิดขึ้นใหม่ (ไม่เคยพบผู้ติดเชื้อมาก่อน) โดยเกิดขึ้นครั้งแรกที่มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน และแพร่ระบาดไปทั่วโลกตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. 2562-ปัจจุบัน (พ.ศ. 2564) ซึ่งโรคดังกล่าวจะแพร่จากคนสู่คนหลายทาง คือ การไอ จาม

สารคัดหลั่งต่าง ๆ ดังเช่น น้ำมูก เสมหะ เป็นต้น อีกทั้งโรคดังกล่าวเมื่อติดเชื้อแล้วจะมีอาการไข้ หนาวสั่น หอบ ไอ จมูกกับลิ้นไม่ได้กลิ่น และรส จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นั้นทำให้ทุกประเทศทั่วโลกต้องกำหนดมาตรการเฝ้าระวัง ป้องกัน ควบคุมการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่วนประเทศไทยโดยสำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2563) ได้ออกคู่มือการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชนทั่วไป โดยมีวิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังนี้

1. การล้างมืออย่างเป็นนิจหรือบ่อย ๆ แบ่งเป็น 2 วิธี

1.1 ล้างมือด้วยสบู่เหลวหรือสบู่ก้อน กล่าวคือ หมั่นล้างมือให้บ่อย ๆ ด้วยสบู่เหลวหรือสบู่ก้อน เพื่อขจัดเชื้อโรค และสิ่งสกปรกที่อยู่บนมือ ทั้งนี้ต้องฟอกมือประมาณ 15-20 นาที ตามหลักที่ถูกต้อง 7 ขั้นตอน ได้แก่ ฟ้ามือถูกับฟ้ามือ ฟ้ามือถูกับหลังมือและนิ้วถูกับนิ้ว ฟ้ามือถูกับฝ่ามือและนิ้วถูกับนิ้ว หลังนิ้วมือถูกับฝ่ามือ ถูกับนิ้วหัวแม่มือโดยรอบ ๆ ฟ้ามือ ปลายนิ้วถูขวาง ฟ้ามือถูรอบข้อมือ หลังจากนั้นล้างออกด้วยน้ำสะอาด

1.2 ล้างมือด้วยสเปรย์แอลกอฮอล์หรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 75% กล่าวคือ เป็นการล้างมือในกรณีเร่งรีบมีเวลาหาสบู่เหลวหรือสบู่ก้อนได้ในขณะนั้น ซึ่งการล้างมือด้วยวิธีนี้ไม่ต้องล้างมือซ้ำด้วยน้ำสะอาด และไม่ต้องเช็ดด้วยผ้าเช็ดมือ

2. การสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า กล่าวคือ เป็นการป้องกันโรคของระบบทางเดินหายใจจากมลพิษทางอากาศ เชื้อโรคต่าง ๆ รวมถึงเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ที่ระบาคอยู่ ณ ปัจจุบันนี้ซึ่งหน้ากากอนามัยนั้นมียู่หลายประเภท และวิธีการใช้แตกต่างกัน ดังเช่น หน้ากากกรองอากาศประเภท N95 เหมาะสำหรับบุคลากรทางการแพทย์ที่มีการใกล้ชิดกับผู้ป่วย หน้ากากผ้า ใช้กรณีต้องเข้าไปในพื้นที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อต่าง ๆ ขึ้นรตสาธารณสุขที่มีคนเป็นจำนวนมาก

3. ควรหลีกเลี่ยงการเข้าไปในพื้นที่ที่มีคนหนาแน่น กล่าวคือ หากไม่มีความจำเป็นที่จะต้องเข้าไปในพื้นที่ที่มีคนจำนวนมากควรหลีกเลี่ยง หรือถ้ามีความจำเป็นควรต้องป้องกันตนเองโดยการสวมหน้ากากอนามัย และหมั่นล้างมือด้วยด้วยสเปรย์แอลกอฮอล์หรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 75%

4. การเว้นระยะห่างจากผู้อื่น และคนใกล้ชิดหรือการเพิ่มระยะห่างทางสังคม กล่าวคือ ทุกครั้งที่มีการพบปะหรือต้องใช้ชีวิตประจำวันอยู่ในสังคม ควรมีการเว้นระยะห่างระหว่างกันอย่างน้อย 1-3 เมตร เพื่อเป็นการป้องกันการติดเชื้อต่าง ๆ

5. ควรหลีกเลี่ยงการสัมผัสระหว่างกัน กล่าวคือ การใช้ชีวิตประจำวันภายในสังคมให้หลีกเลี่ยงการสัมผัสตัวบุคคลโดยไม่จำเป็น รวมถึงการสัมผัสบริเวณตา จมูก และปาก ถ้าจะต้อง

สัมผัสกับอวัยวะดังกล่าวควรทำความสะอาดมือด้วยสบู่เหลว สบู่ก้อน สเปรย์แอลกอฮอล์หรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 75% ก่อนทุกครั้งที่จะมีการสัมผัส

6. **รักษาสุขภาพอนามัยในแข็งแรงอยู่เสมอ** กล่าวคือ ประชาชนทุกคนในสังคมควรหมั่นออกกำลังกาย พักผ่อนให้เพียงพอ ทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ พร้อมปรุงสุกใหม่ ๆ เพื่อเป็นการป้องกันดูแลร่างกายให้แข็งแรง และเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

7. **ควรใช้ชีวิตประจำวันให้ถูกสุขลักษณะที่ดี** กล่าวคือ ทุกครั้งที่มีการไอ จามต้องใช้มือหรือกระดาษทิชชูหรือข้อพับแขนปิดปาก โดยทันทีที่มีอาการดังกล่าว เมื่อมีความจำเป็นต้องออกจากที่พักอาศัยควรสวมหน้ากากอนามัยทุกครั้ง งดการใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่น หมั่นตรวจสุขภาพร่างกายของตนเองอย่างสม่ำเสมอ ดังเช่น ตรวจเช็กระดับน้ำตาลในเลือด ตรวจวัดความดันโลหิต

8. **ต้องมีการรับผิดชอบต่อสังคม** กล่าวคือ หากมีการเดินทางกลับจากพื้นที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือมีประวัติใกล้ชิดกับผู้ป่วย เมื่อกลับมาถึงที่พักอาศัยให้เดินทางไปพบแพทย์เพื่อตรวจหาเชืดังกล่าว และกลับมาอยู่ในที่ที่พักอาศัย 14 วัน พร้อมทั้งคอยสังเกตอาการตนเองตลอดระยะเวลา 14 วัน เช่น วัดไข้ตนเองอย่างสม่ำเสมอ (อุณหภูมิร่างกายห้ามเกิน 37.5 องศา ถ้าเกินต้องรีบพบแพทย์) สังเกตการได้รับรสชาติจากลิ้น และกลิ่นจากจมูก หลังจากครบ 14 วันให้เดินทางไปพบแพทย์เพื่อตรวจหาเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 อีกครั้ง ถ้าผลออกมาไม่พบติดเชื้อสามารถออกไปใช้ชีวิตประจำวันได้ตามปกติ แต่ถ้าผลพบว่าติดเชื้อต้องเข้ารับการรักษา และปฏิบัติตามตามที่แพทย์สั่งในทันที

ทั้งนี้คู่มือการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชนทั่วไปของสำนักสื่อสารความเสี่ยง และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2563) ยังมีคำแนะนำการปฏิบัติตนตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ดังเช่น ในสถานที่ทำงานทั้งรัฐ เอกชน การขนส่งสาธารณะ สถานศึกษา และอื่น ๆ แต่ขอยกตัวอย่างคำแนะนำสำหรับสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา (วัด โบสถ์ มัสยิด ศาลเจ้า) โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. คำแนะนำสำหรับผู้มีหน้าที่รับผิดชอบศาสนสถาน มีการปฏิบัติตน คือ

1.1 ถ้ามีพระภิกษุสงฆ์ สามเณร แม่ชี บาทหลวง หรือผู้ประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา มีอาการเจ็บป่วย หรือกลับจากพื้นที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และอยู่ในช่วงการกักกัน ให้รีบไปพบแพทย์รวมถึงงดการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาทุกอย่าง

1.2 ให้สถานที่ประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา (วัด โบสถ์ มัสยิด ศาลเจ้า) จัดให้มีการคัดกรองศาสนิกชนหรือผู้เข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาผ่านทางเข้าโดยการวัดไข้ และล้างมือด้วยสบู่หรือแอลกอฮอล์หรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 75% ถ้าพบว่า

มีอาคารใช้ เหนือหอบ ขอความร่วมมือไม่ให้เข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว และแนะนำให้ศาสนิกชนไปพบแพทย์โดยด่วน

1.3 มีการงดจัดกิจกรรมที่มีการรวมตัวกันมากเกินไป หากทางวัดหรือศาสนสถานมีความจำเป็นที่จะต้องจัดกิจกรรม ให้ผู้จัดงานเตรียมความในเรื่องของการคัดกรองผู้มาร่วมงานให้เข้มงวด ทั้งนี้ทุกคนที่อยู่ในกิจกรรมต้องสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดเวลา

1.4 จัดการดูแลอาคารสถานที่ต่าง ๆ ภายในวัดหรือศาสนสถานสะอาด ถูกสุขลักษณะ เช่น ทำความสะอาดกุฏิวัด ห้องสำหรับประกอบพิธีกรรมทางพระพุทธศาสนา ศาลาการเปรียญ ไม้ตีระฆัง ด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ (โซเดียมไฮโปคลอไรท์ความเข้มข้น 0.1% คือ ผสมน้ำยาฟอกขาวความเข้มข้น 5% ในอัตรา 1 ส่วนต่อน้ำ 49 ส่วน) เช็ดทำความสะอาดด้วยแอลกอฮอล์ 75 %)

1.5 จัดการควบคุมดูแลผู้ปฏิบัติงานภายในวัดหรือศาสนสถาน เมื่อผู้ปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ในส่วนรักษาความสะอาดหรือเก็บขยะต้องสวมถุงมือยาง หน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้า ผ้ายางกันเปื้อน รองเท้าพื้นยางหุ้มแข้ง และใช้ปากกิบด้ามยาวเก็บขยะใส่ถุงขยะปิดปากถุงให้มิดชิดแล้วนำไปวางไว้ที่พักขยะให้เรียบร้อย หลังจากปฏิบัติงานเสร็จแล้วควรรีบไปอาบน้ำเปลี่ยนเสื้อผ้าทันที

1.6 หากมีข้อมูลบ่งชี้ว่าสถานที่นั้น ๆ ในวัดหรือศาสนสถานเป็นจุดแพร่เชื้อควรรีบดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เช่น ทำความสะอาด ฆ่าเชื้อโรค ภายใน 24 ชั่วโมง

2. คำแนะนำสำหรับพระภิกษุสงฆ์ บาทหลวง อีหม่าม ผู้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนาในการดูแลตนเอง

2.1 ถ้ามีอาการไข้ ไอ จาม เหนือหอบหรือเดินทางกลับจากพื้นที่ที่มีความเสี่ยงและอยู่ในช่วงกักกันควรงดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้น

2.2 ให้เลือกใช้สถานที่ที่มีบริเวณกว้าง ๆ ไม่แออัด ในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

2.3 หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดกับผู้มีอาการเจ็บป่วย

2.4 หมั่นล้างมือด้วยสบู่เหลว สบู่ก้อน สเปรย์แอลกอฮอล์หรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 75% ก่อนการทำกิจกรรมต่าง ๆ และการสัมผัสบริเวณใบหน้า ตา ปาก จมูก

2.5 ควรรับประทานอาหารหรือฉันทน์ (สำหรับพระภิกษุ สามเณร) อาหารที่ปรุงสุกใหม่ทุกวัน รวมถึงไม่ใช้จาน ชาม ช้อน แก้วน้ำร่วมกับผู้อื่น

2.6 ควรเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลหรือทางสังคม อย่างน้อย 1-2 เมตร

3. คำแนะนำสำหรับผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา ในการดูแลตนเอง

3.1 หากผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนา มีอาการไข้ ไอ จาม ให้งดเข้าร่วมพิธีกรรมดังกล่าว

3.2 ผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาควรหลีกเลี่ยงการใกล้ชิดกับบุคคลที่มีอาการป่วย

3.3 ผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาทุกครั้งที่เข้ามา ณ ศาสนสถานต้องล้างมือด้วยสเปรย์แอลกอฮอล์หรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 75% อีกทั้งถ้ามีการรับประทานอาหารหรือเข้าห้องสุขาควรล้างมือด้วยสบู่เหลว สบู่ก้อนแล้วแต่สถานที่ที่จะจัดเตรียมไว้

3.4 เมื่อผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาจำเป็นต้องรับประทานอาหารร่วมกับผู้อื่น ควรใช้ช้อนกลางส่วนตัวในการตักแบ่งอาหารเพื่อเป็นการป้องกันการติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 จากการสัมผัสช้อนเดียวกัน

3.5 ถ้าหากบริเวณใดในศาสนสถานมีความหนาแน่น แออัดของผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาควรหลีกเลี่ยงการเข้าไปในบริเวณนั้น เพื่อเป็นการลดการสัมผัสระหว่างกัน รวมถึงทำให้อากาศถ่ายเทได้สะดวกมากขึ้น

3.6 ตลอดระยะเวลาในการร่วมทำกิจกรรมภายในศาสนสถานผู้มาเข้าร่วมพิธีกรรมทางศาสนาต้องเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลอย่างน้อย 1-2 เมตร ตามมาตรการของศาสนสถานนั้น ๆ

จากมาตรการการป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชนทั่วไป ที่สำนักสื่อสารความเสี่ยง และพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขได้ออกคู่มือดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยสามารถสรุปในภาพรวมกว้าง ๆ คือ ทุกครั้งที่ประชาชนมีความจำเป็นต้องออกจากที่พักอาศัยโดยมีวัตถุประสงค์ในการไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ควรปฏิบัติตามนโยบายของรัฐอย่างเคร่งครัด เพื่อลดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสฯ ดังเช่นสวมหน้ากากอนามัยหรือหน้ากากผ้าตลอดเวลาเมื่ออยู่ข้างนอก หมั่นล้างมือด้วยสบู่เหลว สบู่ก้อน สเปรย์แอลกอฮอล์หรือเจลล้างมือที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ 75% หลีกเลี่ยงการเข้าไปทำกิจกรรมในสถานที่ที่มีความแออัด อากาศถ่ายเทน้อย เว้นระยะห่างระหว่างกันอย่างน้อย 1-2 เมตร เป็นต้น

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร มีนักวิจัยหลายท่านที่มีการศึกษา ค้นคว้า ในแนวทางใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับผู้วิจัยโดยสังเขป ดังนี้

ณัฐวรรณ คำแสน (2564) ได้ศึกษาเรื่องความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของประชาชนในเขตอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชน 445 คน เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ผ่านแอปพลิเคชันไลน์ โดยสามารถสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

1) ประชาชนในอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรีส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 30-49 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี มีความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อโควิด-19 ในระดับมาก เชื่อมั่นว่าประเทศไทยจะเอาชนะโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้ และมั่นใจว่าในที่สุดโรคติดเชื้อไวรัสโควิด-19 จะถูกควบคุมได้ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีการสวมหน้ากากอนามัยเมื่อออกจากบ้าน

2) ระดับการศึกษา ความรู้ และทัศนคติมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมในการป้องกันตนเอง จากการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บุคลากรทางสุขภาพสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เพื่อส่งเสริมประชาชนให้มีความรู้ และป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้

อรรถเกียรติ กาญจนพิบูลวงศ์ และคณะ (2563) การศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการสำรวจผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 และการบังคับใช้พระราชกำหนดสถานการณ์ฉุกเฉินร่วมกันกับการส่งเสริมมาตรการ Social distancing ในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน พ.ศ. 2563 ต่อพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการเกิดโรคไม่ติดต่อในประชากร ทำการสำรวจออนไลน์โดยใช้ Google form ระหว่างวันที่ 27 เมษายน-3 พฤษภาคม พ.ศ. 2563 ผลการศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 7,711 ราย จาก 77 จังหวัด ส่วนใหญ่เครียดเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 38.3) และมีน้ำหนักตัวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 29.3) จากการศึกษาความสัมพันธ์หลายตัวแปร พบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญต่อการมีน้ำหนักเพิ่มขึ้น คือ เพศหญิง (OR = 1.3) การรับประทานอาหารปริมาณมากขึ้น (OR = 4) การกินบะหมี่กึ่งสำเร็จรูปเพิ่มขึ้น (OR = 1.6) กินขนมหวานหรือลูกกวาดเพิ่มขึ้น (OR = 1.5) การดื่มเครื่องดื่มที่มีรสหวานเพิ่มขึ้น (OR = 1.5) การบริโภคผลไม้เพิ่มขึ้น (OR = 1.2) การรับประทานอาหารที่ปรุงเองเพิ่มขึ้น 1-2 มื้อต่อวัน (OR = 1.3) การเดินที่น้อยลง (OR = 1.4) และออกกำลังกายที่น้อยลง (OR = 1.6) นอกจากนี้ยังมีผลกระทบต่อการใช้รถจักรยานยนต์ (ร้อยละ 78.1) และการสูบบุหรี่ (ร้อยละ 36.9) ผู้ป่วยความดันโลหิตสูงวัดความดันโลหิตบ่อยน้อยลง (ร้อยละ 17.3) และผู้ป่วยเบาหวานตรวจวัดระดับน้ำตาลในเลือดบ่อยน้อยลง (ร้อยละ 21) การระบาด และมาตรการการควบคุมการระบาดรวมถึง Social distancing ในประชากรส่งผลให้ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 29) มีน้ำหนักตัวเพิ่มมากกว่าน้ำหนักตัวลด (ร้อยละ 17) อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่ระบุว่ามีการบริโภคอาหาร เครื่องดื่มรสหวาน เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ บุหรี่ลดลง ประเภทอาหารที่รับประทาน เช่น ผลไม้ บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ของหวานหรือลูกกวาด น้ำหวาน และอาหารที่ปรุงเอง และการมีกิจกรรมทางกายที่ลดลงเป็นสาเหตุของการมีน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น สรุป และข้อเสนอแนะ ถึงแม้การระบาด และมาตรการการควบคุมการระบาดในประชากรจะส่งผลให้หลายคนมีพฤติกรรมเสี่ยงลดลง อย่างไรก็ตาม ยังมีประชาชนอีกจำนวนไม่น้อยที่กลับมีพฤติกรรม

เสี่ยงเพิ่มขึ้น ดังนั้นถึงแม้ภาพรวมจะเห็นว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจะเป็นไปในทิศทางที่ลดลงของพฤติกรรมเสี่ยงมากกว่า เช่น การบริโภคอาหาร แต่ทว่าเรายังต้องให้ความสำคัญกับผู้ที่มีพฤติกรรมเสี่ยงเพิ่มขึ้นด้วย เพื่อลดพฤติกรรมเสี่ยง และหลีกเลี่ยงปัญหาโรคไม่ติดต่อในอนาคต

พระเอกลักษณ์ อชิโต และคณะ (2563) งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทของพระสงฆ์ในเขตจังหวัดสมุทรสงคราม ภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด 19 กรณีศึกษาหลวงพ่อด่าง นนุทิโย วัดอินทาราม จ.สมุทรสงคราม ใช้การศึกษาเอกสารงานวิจัย การสังเกตแบบมีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์จากพื้นที่ดำเนินงานในจังหวัดสมุทรสงคราม และเรียบเรียงออกมาเป็นบทความวิชาการ ผลการศึกษาพบว่า พระสงฆ์ยังคงมีบทบาทสำคัญในด้านสาธารณะสงเคราะห์ การให้ความช่วยเหลือประชาชน ชุมชน และสังคม ได้เป็นอย่างดี ด้วยว่าวัดมีทุนทางสังคม และมีศักยภาพในการช่วยเหลือ (ทาน) การเสียดละ (จาคะ) การทำประโยชน์ต่อส่วนรวม ดังกรณีหลวงพ่อด่างได้จัดมอบหน้ากาก เจล จัดมอบเครื่องบริโภคอาหาร เครื่องยังชีพ ตั้งตู้เย็นปั่นสุก การจัดตั้งโรงทาน มอบทุนช่วยเหลือแก่ประชาชน วัด พระสงฆ์ หน่วยงานราชการ สถาบันการศึกษาทั้งในระดับพื้นที่ คือ วัด และชุมชน และในระดับอำเภอ จังหวัดสมุทรสงคราม และระดับชาติ อันหมายถึง การสนองนโยบายสมเด็จพระสังฆราชในการตั้งโรงทานเพื่อช่วยประชาชน และจัดมอบสิ่งของเครื่องใช้ อาหาร ข้าวสาร คู่ฟันยาฆ่าเชื้อ แก้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โรงพยาบาลอัมพวา เพื่อสนับสนุนการบริหารภายใต้สถานการณ์โควิด 19 ให้ผ่านพ้นไปได้ ธรรมทานเยี่ยวยจิตใจ การพบปะ พูดคุย เยี่ยมบ้าน การบรรยายธรรมออนไลน์ นับเป็นอีกบทบาทหนึ่งของพระสงฆ์กับการทำงานด้านสาธารณะสงเคราะห์ในประเทศไทย

กฤษณ์ รักษาติเจริญ และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติสู่การปฏิบัติ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาตัวชี้วัดที่เหมาะสมต่อการสร้างความสำเร็จของการนำมิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติไปปฏิบัติด้วยกระบวนการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร และกระบวนการสัมภาษณ์เจาะลึกภาคีเครือข่ายผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งจากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ตัวชี้วัดที่เหมาะสมต่อการสร้างความสำเร็จของการนำมิติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติไปปฏิบัตินั้นสามารถจำแนกปัจจัยที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ทั้งสิ้น 6 ปัจจัย โดยในแต่ละปัจจัยจะมีตัวชี้วัดหลากหลายที่ต้องมีการประเมินผ่านองค์ประกอบย่อย ๆ จำนวนหนึ่งเพื่อใช้ชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมิติ (นโยบาย) ไปสู่การปฏิบัติ มีดังนี้

ปัจจัยที่ 1 ปัจจัยด้านเนื้อหาของนโยบาย

ปัจจัยที่ 2 ปัจจัยหน่วยงาน และองค์การที่ขับเคลื่อนนโยบาย

ปัจจัยที่ 3 ปัจจัยพื้นที่ และประชาชนที่ได้รับผลจากนโยบาย

ปัจจัยที่ 4 ปัจจัยสภาพแวดล้อมของนโยบาย

ปัจจัยที่ 5 ปัจจัยผู้นำ และผู้ปฏิบัติงานของนโยบาย

ปัจจัยที่ 6 ปัจจัยภายนอกที่ส่งผลต่อนโยบาย

สุธิชาติ เมืองปาน และพงศ์เทพ สุธีรวุฒิ (2559) ได้ศึกษาเรื่องการนำนโยบายคนไทยไร้พุงไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล ในการวิจัยจะใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารกับผู้ปฏิบัติในระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล และหมู่บ้าน จำนวน 29 คน ระยะเวลาเก็บข้อมูล มีนาคม 2555-ธันวาคม 2556 โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร การสัมภาษณ์เชิงลึก และการสนทนากลุ่ม เมื่อได้ข้อมูลเรียบร้อยแล้วจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ ดังนี้

1) การแปลงนโยบายคนไทยไร้พุงสู่การปฏิบัติ ประกอบด้วย การถ่ายทอดนโยบาย การจัดทำแผนปฏิบัติการ การดำเนินกิจกรรม และการกำกับติดตาม

2) ปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ขาดการทำความเข้าใจในรายละเอียดมาตรการของนโยบาย งบประมาณไม่เพียงพอ ภาระงานของเจ้าหน้าที่ การดำเนินการร่วมกันกับภาคีเครือข่าย ความหลากหลายของกลุ่มเป้าหมาย วิถีชีวิตประเพณี วัฒนธรรม

3) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายคนไทยไร้พุงไปสู่การปฏิบัติ ได้แก่ นโยบายมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนสอดคล้องกับสภาพปัญหาของพื้นที่ ระบบพี่เลี้ยง และความสัมพันธ์ที่ดีของบุคคลในองค์กร บุคลากรผู้รับผิดชอบมีความมุ่งมั่น มีเจตคติที่ดีต่อนโยบาย มีความเข้าใจบริบทพื้นที่ที่สามารถปรับกระบวนการทำงานให้สอดคล้องบริบทสังคม และวัฒนธรรม

ประสงค์ เลหาพะพงษ์ และคณะ (2559) การศึกษาเรื่อง “ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโค คาร์” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

1) ศึกษาวิเคราะห์นโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโค คาร์ ในขั้นการกำหนดนโยบายขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ และขั้นการประเมินผลนโยบาย

2) เพื่อศึกษาปัจจัยเหตุของประสิทธิผลในนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโค คาร์

3) เพื่อศึกษา ประสิทธิผลของนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโค คาร์ โดยศึกษาจากนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโค คาร์ แผนแม่บทการพัฒนา อุตสาหกรรมยานยนต์ทุกฉบับ และแผนงานที่เกี่ยวข้อง วิธีการประกอบด้วยศึกษาข้อมูลจากเอกสารการสัมภาษณ์กลุ่ม การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับหน่วยงานภาครัฐ สถาบันยานยนต์ ผู้ผลิตรถยนต์ กลุ่มผู้ซื้อรถยนต์ในนโยบายจำนวน 7 หน่วยงาน และการสำรวจความคิดเห็นของผู้ซื้อรถยนต์ในนโยบายโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 400 รายทั่วประเทศ ผลการวิจัยเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ พบว่า ปัจจัยเหตุของประสิทธิผลในนโยบาย ประกอบด้วยขั้นการกำหนดนโยบาย ได้แก่ ความชัดเจนของวัตถุประสงค์เป้าหมาย และตัวชี้วัด และการสนับสนุนจากองค์กรที่เกี่ยวข้อง ขั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ การสื่อสารระหว่างองค์กร และกิจกรรมการนำนโยบายไปปฏิบัติความพร้อมขององค์กรในการ

น่านโยบายไปปฏิบัติ และปัจจัยอื่น ๆ ในด้านเศรษฐกิจ ด้านการเมือง และด้านสังคม ผลทั้ง 5 ปัจจัยมีความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยขึ้นการน่านโยบายไปปฏิบัติมีความสำคัญมากกว่าขึ้นการกำหนดนโยบาย ส่วนประสิทธิผลของนโยบาย ประกอบด้วย ขึ้นการประเมินผลนโยบายได้แก่ จำนวนรถยนต์ที่ผลิตจริงตามช่วงเวลาที่กำหนดในนโยบาย คุณภาพของรถยนต์ในด้านการประหยัดพลังงาน ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านความปลอดภัย การตลาดของรถยนต์ในด้านตลาดในประเทศ และส่งออก รูปลักษณะของรถยนต์ ราคาจำหน่าย การบำรุงรักษา และความพึงพอใจของผู้ซื้อรถยนต์ ปัญหาอุปสรรคที่พบ และผลการแก้ไขจากภายในหน่วยงานภาครัฐ จากการแทรกแซงทางการเมือง และจากผู้ร่วมลงทุนในนโยบาย และผลกระทบของนโยบายทั้งในเชิงบวก และเชิงลบ ผลทั้ง 5 ปัจจัยมีความสำคัญอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และด้านความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยเหตุของประสิทธิผลกับประสิทธิผลของนโยบาย พบว่า ในขึ้นการกำหนดนโยบายมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลของนโยบายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (Sig.= .000)

สุปริชา ชำนาญพิพิธ และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่องประสิทธิผลการน่านโยบายยางพาราไปปฏิบัติของสถาบันเกษตรกรยางพาราในจังหวัดภาคใต้ตอนบน ในการศึกษาวิจัยจะใช้การวิจัยแบบผสานวิธี ได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยเชิงปริมาณ ซึ่งการวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก โดยมีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 25 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนายางพารา จำนวน 15 คน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนายางพารา 10 คน ที่ได้มาด้วยการเลือกแบบเจาะจง หลังจากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยการอุปมาวิเคราะห์ และการตีความ ส่วนการวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการโดยการศึกษากลุ่มตัวอย่าง จำนวน 219 คน เลือกมาจากประชากร จำนวน 486 คน เป็นข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง และพนักงานจ้างที่ปฏิบัติงานในสถาบันเกษตรกรยางพาราในจังหวัดภาคใต้ตอนบน ด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนกับการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการคำนวณตามสูตรของทาร์โร ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถามแบบ ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้สามารถสรุปได้ ดังนี้

1) ประสิทธิผลการน่านโยบายยางพาราไปปฏิบัติของสถาบันเกษตรกรยางพาราในจังหวัดภาคใต้ตอนบนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบรรลุมัตถุประสงค์อยู่ในระดับสูงสุด รองลงมา คือ ด้านความยั่งยืนของอุตสาหกรรมยาง ด้านความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง และด้านการมีประโยชน์อย่างแท้จริงต่อส่วนรวม ตามลำดับ ซึ่งด้านการบรรลุวัตถุประสงค์ที่อยู่ในระดับสูงที่สุดนั้นเนื่องจากวัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกรในการเพิ่มรายได้ ส่วนด้านการมีประโยชน์อย่างแท้จริงต่อส่วนรวมที่อยู่ในระดับต่ำสุดนั้นเพราะนโยบายยางพาราที่กำหนดไว้นี้มุ่งเน้นประโยชน์แก่เกษตรกรเป็นหลักจึงทำให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรมน้อยลง

2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการนำนโยบายยางพาราไปปฏิบัติของสถาบันเกษตรกรยางพาราในจังหวัดภาคใต้ตอนบน พบว่า ตัวแปรอิสระที่ได้รับการคัดเลือกเข้าสมการตามลำดับความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ 4 ตัวแปร คือ ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ ด้านภาวะผู้นำ ด้านความพร้อมด้านทรัพยากรการบริหาร และด้านความร่วมมือของเกษตรกร ซึ่งทั้ง 4 ปัจจัย สามารถอธิบายความผันแปรของประสิทธิผลการนำนโยบายยางพาราไปปฏิบัติของสถาบันเกษตรกรยางพาราได้ร้อยละ 96.10

3) แนวทางการปรับปรุงประสิทธิผลการนำนโยบายยางพาราไปปฏิบัติของสถาบันเกษตรกรยางพาราในจังหวัดภาคใต้ตอนบน ได้แก่

3.1 ควรพัฒนาวัตถุประสงค์ของนโยบายยางพาราให้มีความกว้างขวางมากขึ้น โดยเพิ่มเติมการจัดทำแผนการบริหารจัดการผลผลิตยางพาราให้ได้คุณภาพ และมีผลผลิตต่อพื้นที่สูงขึ้น

3.2 ควรเพิ่มนโยบายยางพาราให้มีประโยชน์ต่อส่วนรวมมากขึ้น โดยมีการกำหนดนโยบายให้มีการใช้ยางธรรมชาติในประเทศเพิ่มมากขึ้น

3.3 ควรเพิ่มการสนับสนุนจากภาครัฐโดยสนับสนุนให้ภาคเอกชนรายใหญ่ได้ปรับปรุงเครื่องจักรรองรับการผลิตสินค้าจากยางพารา

3.4 ควรเพิ่มภาวะผู้นำโดยให้ผู้นำเป็นผู้รู้เท่าทันสถานการณ์ และสามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม

3.5 ควรเพิ่มความพร้อมด้านทรัพยากรการบริหาร โดยจัดให้มีการบริหารค่าตอบแทนผลประโยชน์ และสวัสดิการแก่บุคลากรอย่างเหมาะสม

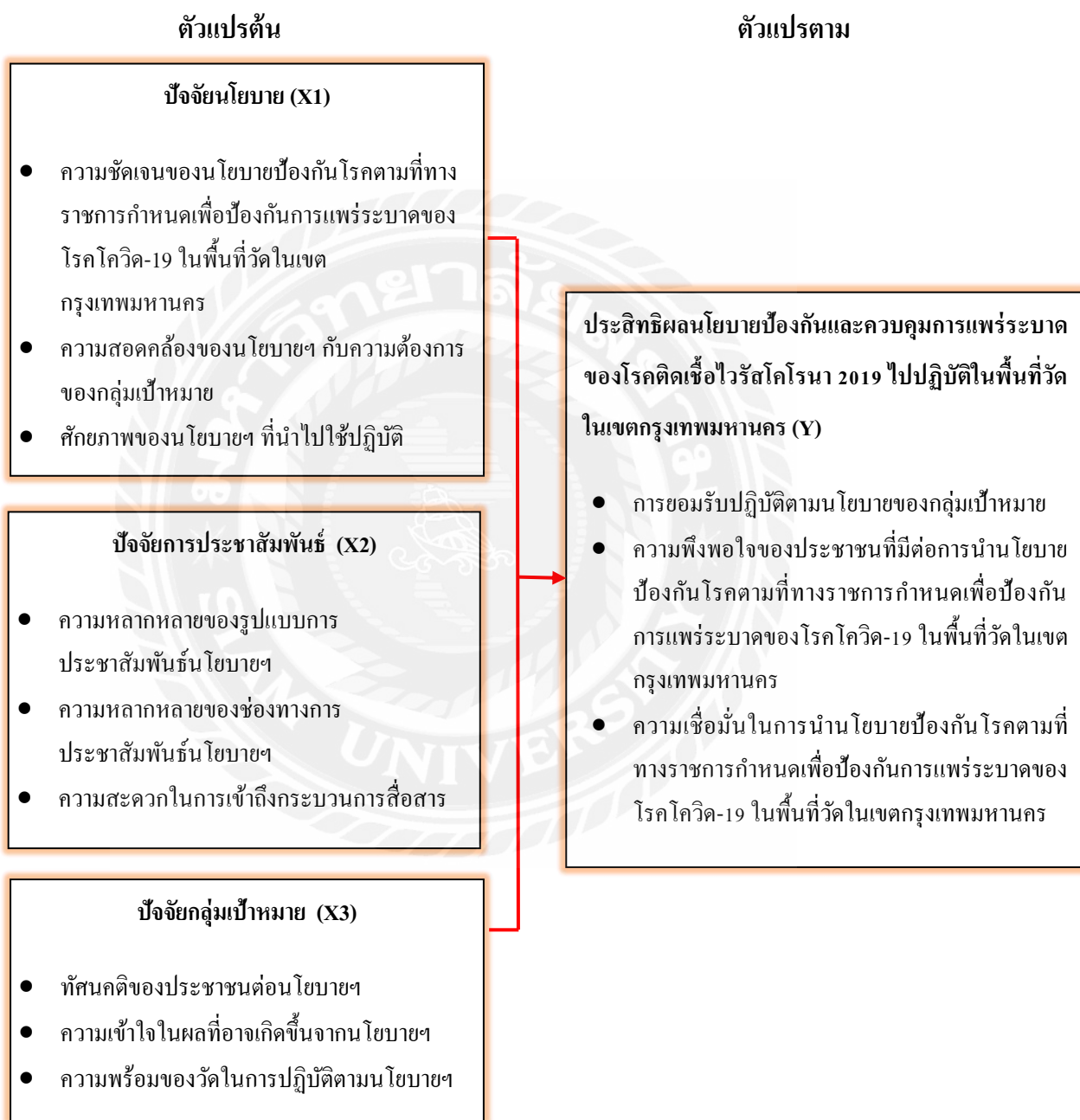
3.6 ควรเพิ่มความร่วมมือของเกษตรกร โดยพัฒนาความร่วมมือในการลงทุน และการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านแรงงาน

บพิช รัตนบุรี (2552) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ ศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ซึ่งการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนผู้ขอรับบริการ โดยใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 100 คน และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน อีกทั้งได้มีการสัมภาษณ์ผู้บริหารสำนักงานเขตสายไหมจำนวน 2 คน เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานระดับหัวหน้างาน ณ ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ 2 คน สมาชิกสภากรุงเทพมหานครเขตสายไหม และสมาชิกสภาเขตสายไหม 2 คน โดยใช้แบบสอบถามกับแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างคำถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล อันได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมถึง

การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนาความ (Description Method) สำหรับแบบสัมภาษณ์จะใช้การวิเคราะห์เชิงตรรกะ (Logical Analysis) ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนผู้ให้บริการส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 30-40 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี อาชีพรับจ้าง และมาขอรับบริการในเรื่องทำบัตรประจำตัวประชาชนมากที่สุด ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการ โดยส่วนใหญ่ เป็นหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีทำงานเป็นข้าราชการ กรุงเทพมหานคร มีหน้าที่ด้านการทะเบียนมากที่สุด ความคิดเห็นของประชาชนผู้ให้บริการ และเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ พบว่า ปัจจัยในภาพรวมอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง เมื่อพิจารณาผลเป็น 4 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของนโยบาย 2) ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ 3) ปัจจัยด้านบุคลากรผู้ให้บริการ 4) ปัจจัยด้านสมรรถนะของหน่วยงาน ปฏิบัติอยู่ในระดับความสำเร็จปานกลาง ส่วนปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของผู้รับบริการ และการสนับสนุนจากฝ่ายการเมืองอยู่ในระดับความสำเร็จน้อย

2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 2.1 แนวคิดในการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย

2.7 สมมติฐานในการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยนโยบายมีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการประชาสัมพันธ์มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยกลุ่มเป้าหมายมีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 4 ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยกลุ่มเป้าหมายร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

2.8 นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

ประสิทธิผล หมายถึง การบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าประสงค์ที่ได้จัดวางไว้ในเรื่องนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย

1. การยอมรับปฏิบัติตามนโยบายของกลุ่มเป้าหมาย
2. ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ความเชื่อมั่นในการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยนโยบาย หมายถึง การจัดทำข้อกำหนดของรัฐในรูปแบบของนโยบายเพื่อใช้ในการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งประกอบด้วย

1. ความชัดเจนของนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ความสอดคล้องของนโยบายฯ กับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
3. ศักยภาพของนโยบายฯ ที่นำไปใช้ปฏิบัติ

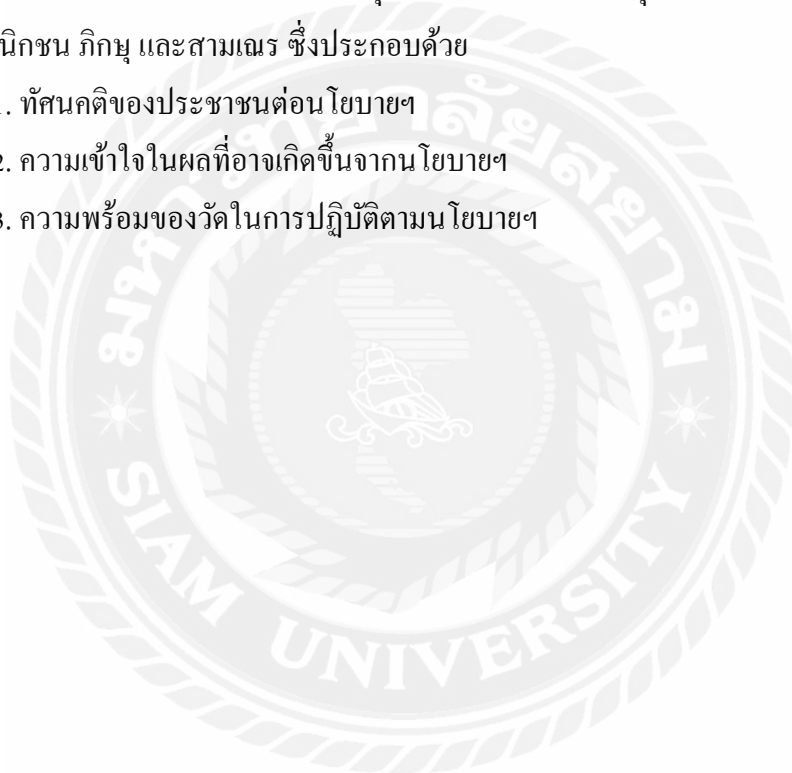
ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ หมายถึง การนำข้อกำหนดของรัฐเรื่องการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ให้อยู่ในรูปแบบของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ต่าง ๆ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ วิทยุ และโทรทัศน์ ซึ่งประกอบด้วย

1. ความหลากหลายของรูปแบบการประชาสัมพันธ์นโยบายฯ
2. ความหลากหลายของช่องทางการประชาสัมพันธ์นโยบายฯ
3. ความสะดวกในการเข้าถึงกระบวนการสื่อสาร

ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย หมายถึง ข้อปฏิบัติของรัฐที่กำหนดในเรื่องของการป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้ให้บรรลุประสิทธิผลตรงตามกลุ่มเป้าหมายที่วางไว้ กล่าวคือ วัด พุทธศาสนิกชน ภิกษุ และสามเณร ซึ่งประกอบด้วย

1. ทักษะคติของประชาชนก่อนนโยบายฯ
2. ความเข้าใจในผลที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายฯ
3. ความพร้อมของวัดในการปฏิบัติตามนโยบายฯ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร” มีจุดประสงค์เพื่อที่จะศึกษาวิจัยถึงประสิทธิผล แนวทางการปฏิบัติของวัดในเขตกรุงเทพมหานครที่ได้น่านโยบายเกี่ยวกับการป้องกัน และควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นจากปัจจุบัน ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ทั้งนี้การดำเนินการวิจัยในหัวข้อข้างต้นนั้นมีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

- 3.1 การออกแบบการวิจัย
- 3.2 การสร้าง และการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการจัดทำ
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การออกแบบการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงการน่านโยบายการป้องกัน และควบคุมดูแลที่จะไม่ให้มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งสามารถพิจารณาในส่วนของรูปแบบการศึกษา และการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.1.1 รูปแบบของการวิจัย

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบถึงการน่านโยบายการป้องกัน และควบคุมดูแลที่จะไม่ให้มีการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เพิ่มขึ้นในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาประมวลผลการวิจัยประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้

3.1.2 ขั้นตอนการวิจัย

ประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการจัดทำวิจัย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการศึกษา สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขต กรุงเทพมหานคร ที่ภาครัฐเป็นผู้ออกแนวปฏิบัติ จากหนังสือวารสารพระพุทธศาสนา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากอินเทอร์เน็ต

ขั้นตอนที่ 2 นำความรู้ และแนวคิดที่ได้จากการศึกษา สืบค้นข้างต้นมากำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อนำมาออกแบบแบบสอบถามการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 ในการเก็บข้อมูลในการวิจัยในครั้งนี้จะใช้วิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการจัดเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากประชากรที่เข้ามาทำกิจกรรมทางพุทธศาสนา ที่วัดในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน

ขั้นตอนที่ 4 นำข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถาม ตามขั้นตอนที่ 3 นำมาวิเคราะห์ และทดสอบด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ตามวัตถุประสงค์การวิจัย และสมมติฐานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 5 นำข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนที่ 4 มาเขียนข้อค้นพบในการวิจัย

ขั้นตอนที่ 6 จัดทำรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ผู้วิจัยไม่สามารถทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนของประชาชนที่มาทำวัตรเย็น ที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบไม่ทราบจำนวนประชากรซึ่งการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และยอมให้เกิดความคลาดเคลื่อนได้ไม่เกิน 5% จึงใช้สมการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างประชากร (Sample Size for estimating the population proportion) (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2556) ดังนี้

$$n = \frac{Z^2}{4e^2}$$

โดย n = ขนาดกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size)

Z = ค่าระดับความเชื่อมั่นมาตรฐานที่นิยมใช้ 95%

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้ร้อยละ 0.05 (The Allowable Error)

แทนค่าในสูตร $n = \frac{1.96^2}{4*(0.05)^2} = 384.16$ จากสูตรการคำนวณจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ที่มีค่าเท่ากับ 385 คน

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสะดวก (Convenience Random Sampling) เป็นการเก็บกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มาทำวัตรเย็นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ตามจำนวนที่ได้กำหนดไว้ จำนวน 400 คน

3.3 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ จะใช้เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) โดยแบ่งแบบสอบถาม ออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามในลักษณะประชากรศาสตร์ที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชนที่มาทำวัตรเย็นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ สถานภาพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ความถี่ในการทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาที่วัด

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยนโยบาย ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ส่วนที่ 4 เป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

3.4 การตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการตรวจสอบเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบโดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ นำส่งอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบแบบสอบถาม และเหมาะสม ซึ่งให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการทำวิจัย หลังจากผู้วิจัยปรับปรุงเนื้อหาของคำถามแต่ละข้อให้มีความเหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัยได้ทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยการใช้ค่าคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ (Cronbach's Alpha Coefficient) (α - Coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบัก (Cronbach, 1990, p. 204) เป็นการทดสอบโดยประมวลผลผ่านโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยการทดลองนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลจากประชาชนที่ทำกิจกรรมที่วัดในจังหวัดนนทบุรี จำนวน 30 ตัวอย่าง หลังจากนั้นจึงนำแบบสอบถาม

ที่ทดลองทำแล้วไปตรวจสอบคำตอบในแบบสอบวิเคราะห์ความเชื่อมั่นโดยใช้สถิติ และพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ของคำถามในแต่ละด้าน ผลความเชื่อมั่น .92 ซึ่งเกินกว่า 0.7 ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูลจัดทำ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ โดยใช้ระยะเวลาในการเก็บข้อมูลเดือน มิถุนายน 2564 โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปทำการแจก และทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ในเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดไว้ จำนวน 400 ชุด แล้วเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม มาตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ภายหลังจากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบความเที่ยงตรง และความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามจึงนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อหาค่าทางสถิติ

สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) เป็นสถิติที่ใช้ในการสรุปบรรยายซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequencies Distribution) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ค่าความถี่ (Frequencies) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะประชากรศาสตร์ ตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม

สถิติเชิงอนุมาน (Interferential Statistics) โดยการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์สมการแบบถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) ในการพิสูจน์สมมติฐานที่ได้กำหนดไว้

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในการศึกษาค้นคว้าประกอบไปด้วย ปัจจัยนโยบาย (X1) ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2) และปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด ซึ่งผู้วิจัยสามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผล และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	คือ	จำนวนตัวอย่าง
\bar{X}	คือ	ค่าเฉลี่ย (mean)
S.D.	คือ	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
*	คือ	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
Sig.	คือ	ค่าสถิติแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

ข้อมูลส่วนบุคคล ของกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพ ความถี่ในการทำกิจกรรมที่วัด ซึ่งนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้จำนวน และร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 4.1 ถึงตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

n=400

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	133	33.3
หญิง	267	66.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.3 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

n=400

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
16-25 ปี	73	18.3
26-35 ปี	121	30.3
36-45 ปี	114	28.5
46-55 ปี	66	16.5
56 ปีขึ้นไป	26	6.5
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 รองลงมา คือ อายุระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 อายุระหว่าง 16-25 ปี จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 อายุระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และอายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

n=400

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	7	1.8
มัธยมศึกษา	31	7.8
ปวช./ปวส.	87	21.8
ปริญญาตรี	209	52.3
สูงกว่าปริญญาตรี	63	15.8
อื่น ๆ	3	0.8
รวม	400	100

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงมา คือ ปวช./ปวส. จำนวน 87 คิดเป็นร้อยละ 21.8 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 มัธยมศึกษา จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 7.8 ประถมศึกษา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และอื่น ๆ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถานภาพการสมรส

n=400

สถานภาพสมรส	จำนวน	ร้อยละ
โสด	243	60.8
สมรส	137	34.3
หม้าย	20	5.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 รองลงมามีสถานภาพ สมรส จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 หม้าย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

n=400

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน	111	27.8
15,001-25,000 บาทต่อเดือน	155	38.8
25,001-35,000 บาทต่อเดือน	54	13.5
35,001-45,000 บาทต่อเดือน	35	8.8
45,001-60,000 บาทต่อเดือน	26	6.5
60,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป	19	4.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-25,000 บาท จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 15,000 บาท จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 25,001-35,000 บาท จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 13.5 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 35,001-45,000 บาท จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 45,001-60,000 บาท จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001 บาทขึ้นไป จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

n=400

อาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ข้าราชการ	145	36.3
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	22	5.5
พนักงานบริษัทเอกชน	60	15.0
ค้าขาย	32	8.0
เจ้าของธุรกิจส่วนตัว	24	6.0
อื่น ๆ	117	29.3
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 รองลงมาเป็นอาชีพอื่น ๆ จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.3 พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 60 คน

คิดเป็นร้อยละ 15.0 ค้าขาย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.0 เจ้าของธุรกิจส่วนตัว จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 จำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ในการทำกิจกรรมที่วัด
n=400

ความถี่	จำนวน	ร้อยละ
1-3 ครั้งต่อปี	162	40.5
4-6 ครั้งต่อปี	109	27.3
7-12 ครั้งต่อปี	65	16.3
13 ครั้งขึ้นไปต่อปี	64	16.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้มาทำกิจกรรมที่วัด 1-3 ครั้งต่อปี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 รองลงมา 4-6 ครั้งต่อปี จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 7-12 ครั้งต่อปี จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ 13 ครั้งขึ้นไปต่อปี จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ตามลำดับ

4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผล และปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล นโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัด ในเขตกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขต กรุงเทพมหานคร ในงานวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยนโยบาย X1 ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ X2 และปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย X3 ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นอันตรภาคชั้น 5 ระดับ โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานดังแสดงในตารางที่ 4.8 ถึงตารางที่ 4.11 ซึ่งกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21-5.00	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นมาก
ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.81-2.60	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.80	กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยนโยบาย (X1)

n = 400

ปัจจัยนโยบาย (X1)	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.1 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการระบுவัตถุประสงค์เป้าหมายนโยบายอย่างชัดเจน รวมทั้งกรณีพื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนา	3.45	1.09	มาก	2
1.2 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการบรรลุมัตถุประสงค์เป้าหมายรวมทั้งกรณี พื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนา	3.39	1.03	ปานกลาง	4
1.3 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพระและบุคลากรภายในวัด	3.36	1.04	ปานกลาง	5
1.4 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร	3.42	1.042	มาก	3
1.5 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด19ในปัจจุบัน	3.51	1.04	มาก	1

ปัจจัยนโยบาย (X1)	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1.6 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สามารถนำไปปฏิบัติในการจัดระเบียบการทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาภายในวัดภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19ในปัจจุบัน	3.45	1.02	มาก	2
รวม	3.43	0.91	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยนโยบาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความชัดเจนของนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการระบุวัตถุประสงค์เป้าหมายนโยบายอย่างชัดเจน รวมทั้งกรณีพื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนา และนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมาย รวมทั้งกรณีพื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนาค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.45 ระดับมาก และ 3.39 ระดับปานกลาง ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสอดคล้องของนโยบายฯ กับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพระ และบุคลากรภายในวัด และนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.36 ระดับปานกลาง และ 3.42 ระดับมาก ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ศักยภาพของนโยบายฯ ที่นำไปใช้ปฏิบัติ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19ในปัจจุบัน และนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สามารถนำไปปฏิบัติ

ในการจัดระเบียบการทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาภายในวัดภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา-19 ในปัจจุบัน ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.51 และ 3.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)

n = 400

ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
2.1 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบวีดิทัศน์ รวมทั้งในกรณี พื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.22	1.11	ปานกลาง	4
2.2 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมาย ที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานคร มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอินโฟกราฟิก	3.13	1.10	ปานกลาง	5
2.3 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานครมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ	3.26	1.11	ปานกลาง	3
2.4 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานครมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม อาทิ เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เว็บไซต์ ยูทูป เป็นต้น	3.26	1.14	ปานกลาง	3
2.5 ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย (พระ บุคลากรของวัด พุทธศาสนิกชน) สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้สะดวกในช่องทาง	3.40	1.11	ปานกลาง	1

ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
การสื่อสารผ่านโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์ อื่น ๆ				
2.6 ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย (พระ บุคลากรของวัด พุทธศาสนิกชน) สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกัน การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้สะดวกในช่องทาง การสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม อาทิ เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เว็บไซต์ ยูทูป เป็นต้น	3.39	1.13	ปาน กลาง	2
รวม	3.28	0.99	ปาน กลาง	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความหลากหลายของรูปแบบการประชาสัมพันธ์ นโยบายฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบวิทยุทัศน์ รวมทั้งในกรณีพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานคร มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอินโฟกราฟฟิก ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.22 และ 3.13 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความหลากหลายของช่องทางการประชาสัมพันธ์ นโยบายฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานครมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ และนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานครมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม อาทิ เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เว็บไซต์ ยูทูป เป็นต้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.26 และ 3.26 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสะดวกในการเข้าถึงกระบวนการสื่อสาร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย (พระ บุคลากรของวัด พุทธศาสนิกชน) สามารถเข้าถึงข้อมูล

ข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน โรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้สะดวกในช่องทางการสื่อสารผ่าน โทรศัพท์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ และประชาชนกลุ่มเป้าหมาย (พระ บุคลากรของวัด พุทธศาสนิกชน) สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกัน โรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้สะดวกในช่องทางการสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม อาทิ เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เว็บไซต์ ยูทูป เป็นต้น ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยปานกลาง ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.40 และ 3.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)

n = 400

ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
3.1 ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัด เห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกัน โรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.52	1.03	มาก	4
3.2 ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัด เห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกัน โรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.71	1.03	มาก	1
3.3 ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัด เข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกัน โรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.58	0.98	มาก	3
3.4 ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัดเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.63	1.02	มาก	2
3.5 วัด มีบุคลากรภายในวัดในการดำเนินการตามมาตรการนโยบายการป้องกัน โรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกัน	3.50	1.02	มาก	5

ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร				
3.6 วัด มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.45	1.02	มาก	6
รวม	3.57	0.89	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ด้านปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทักษะคติของประชาชนต่อนโยบายฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัดเห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัดเห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.52 และ 3.71 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเข้าใจในผลที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัดเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และพุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัดเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.58 และ 3.63 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความพร้อมของวัดในการปฏิบัติตามนโยบายฯ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วัด มีบุคลากรภายในวัดในการดำเนินการตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และวัดมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่

ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.50 และ 3.45 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลนโยบาย ป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขต กรุงเทพมหานคร (Y)

n=400

ประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y)	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
1. วัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.71	0.97	มาก	2
2. ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.86	0.99	มาก	1
3. พระ และบุคลากรภายในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	3.63	0.94	มาก	4
4. ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด19	3.66	0.99	มาก	3
5. พระ และบุคลากรภายในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด19	3.54	0.98	มาก	5
6. ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่	3.50	0.98	มาก	6

ประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y)	\bar{x}	SD	ระดับ	อันดับ
ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร				
รวม	3.65	0.84	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การยอมรับปฏิบัติตามนโยบายของกลุ่มเป้าหมาย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า วัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.71 และ 3.86 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พระ และบุคลากรภายในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.63 และ 3.66 ตามลำดับ

ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความเชื่อมั่นในการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า พระ และบุคลากรภายในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 และฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ความคิดเห็นอยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 และ 3.50 ตามลำดับ

4.3 ผลการวิเคราะห์ และทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 4.12 ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผล และประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

รายการ	ประเมินผล		ความหมาย
	\bar{X}	S.D.	
ปัจจัยนโยบาย (X1)	3.43	0.91	มาก
ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)	3.28	0.99	ปานกลาง
ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)	3.57	0.89	มาก
ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y)	3.65	0.84	มาก

จากตารางที่ 4.12 จะเห็นได้ว่า ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยนโยบาย (X1) อยู่ในระดับมาก ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2) อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3) อยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y) อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยนโยบายมีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยนโยบายมีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าเท่ากับ .75 ค่า Sig เท่ากับ .00

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยการประชาสัมพันธ์มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยการประชาสัมพันธ์มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าเท่ากับ .63 ค่า Sig เท่ากับ .00

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยกลุ่มเป้าหมายมีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยกลุ่มเป้าหมายมีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน มีค่าเท่ากับ .82 ค่าSig เท่ากับ .00

การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ

การตรวจสอบปัญหาเส้นตรงร่วมพหุ (Multicollinearity) ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นเพื่อศึกษาความสัมพันธ์กันเองของตัวแปร ซึ่งเรียกว่า Multicollinearity โดยใช้วิธีการ Correlation Analysis ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย ทั้ง 3 ปัจจัย ดังตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร	(X1)	(X2)	(X3)
ปัจจัยนโยบาย (X1)	1	.782**	.816**
ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)		1	.719**
ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)			1

หมายเหตุ * อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิจัยพบว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระทั้งหมดไม่ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์คู่ใดมีค่าความสัมพันธ์เกินกว่า 0.85 ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงถือว่าตัวแปรต้นไม่มีปัญหาความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรต้นทั้งหมดมาวิเคราะห์ความสามารถในการพยากรณ์ตัวแปรตามด้วยเทคนิคการวิเคราะห์สมการพหุถดถอย (Multiple Regression Analysis) ด้วยวิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise)

ตารางที่ 4.14 ค่าสัมประสิทธิ์ และค่าสถิติทดสอบประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขต กรุงเทพมหานคร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่	.75	.09		7.73	.00
ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)	.59	.04	.62	13.14	.00
ปัจจัยนโยบาย (X1)	.22	.04	.24	5.20	.00
R = .83 R ² = .70 SE _{est} = ± .46 F = 465.44 Sig. = .000					

R แทนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R² แทนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

SE_{est} แทนความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

F แทนสถิติที่ใช้เปรียบกับค่าวิกฤตจากการแจกแจงแบบเอฟเพื่อทราบนัยสำคัญของ R

จากตาราง 4.14 พบว่า ปัจจัยนโยบาย (X1) และปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3) สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมี

$$\text{สมการคะแนนดิบ } Y = .75 + .59X3 + .22X1$$

$$\text{สมการคะแนนมาตรฐาน } Y = .62X3 + .24X1$$

กล่าวคือ ปัจจัยนโยบาย (X1) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย .22 ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย .59 ทั้งนี้ค่า R = .83 มีค่าเข้าใกล้ 1.00 แสดงว่ามีความสัมพันธ์สูงสามารถนำตัวแปรต้นพยากรณ์ตัวแปรตามได้ดี และในการร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 70 (R²) ทั้งนี้ถ้า ตัวแปรต้น เท่ากับ ศูนย์ ตัวแปรตาม Y เท่ากับ .75 นอกจากนั้น หาก X3 เปลี่ยนแปลง 1 หน่วยแล้ว Y จะเปลี่ยนแปลงเท่ากับ .59 หน่วย หาก X1 เปลี่ยนแปลง 1 หน่วยแล้ว Y จะเปลี่ยนแปลงเท่ากับ .22 หน่วย และมีค่าความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ (SE_{est}) เท่ากับ .46 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ”ประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ และทำให้ทราบเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร เพื่อนำไปสู่การทำงานที่มีความเชื่อมั่นประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เป็นประโยชน์ต่อศาสนสถาน (วัด) และพุทธศาสนิกชน

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาประสิทธิผลของการน่านโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

5.1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 267 คน คิดเป็นร้อยละ 66.8 อายุระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.3 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 52.3 มีสถานภาพโสด จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 60.8 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ระหว่าง 15,001-25,000บาทจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 มีอาชีพเป็นข้าราชการ จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และได้ทำกิจกรรมที่วัด 1-3 ครั้งต่อปี จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5

5.1.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายปัจจัย พบว่า ปัจจัยนโยบาย (X1) อยู่ในระดับมาก ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3) อยู่ในระดับมาก และประสิทธิผลการน่านโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y) อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อในแต่ละปัจจัย พบว่า

5.1.2.1 ปัจจัยนโยบาย (X1) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นสูงสุด คือ นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในปัจจุบัน อันดับสองรองลงมาประกอบด้วย 2 นโยบาย คือ นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการระบุวัตถุประสงค์เป้าหมายนโยบายอย่างชัดเจน รวมทั้งกรณีพื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนา และนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สามารถนำไปปฏิบัติในการจัดระเบียบการทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาภายในวัดภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ในปัจจุบัน อันดับที่สาม คือ นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร อันดับที่ดีที่สุด คือ นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายรวมทั้งกรณีพื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนา และอันดับสุดท้าย คือ นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพระ และบุคลากรภายในวัด

5.1.2.2 ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3) พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นสูงสุด คือ ฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัดเห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อันดับที่สองรองลงมา คือ พุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัดเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อันดับที่สาม คือ ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัดเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อันดับที่ดีที่สุด คือ ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัด เห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อันดับที่ยี่ห้า คือ วัดมีบุคลากรภายในวัดในการดำเนินการตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร และอันดับสุดท้าย คือ วัดมีเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

5.1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y) อยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นสูงสุด คือ ฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อันดับที่สองรองลงมา คือ วัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อันดับที่สาม คือ พุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 อันดับที่สุดี่ คือ พระและบุคลากรภายในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อันดับที่ยี่ คือ พระ และบุคลากรภายในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 และอันดับสุดท้าย คือ พุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

5.1.4 ผลการทดสอบสมมติฐาน

5.1.4.1 ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1-4 โดยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน พบว่า ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย มีผลเชิงบวกต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.4.2 ผลการทดสอบสมมติฐาน กล่าวคือ ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย สามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 และ 3 ทั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ตัวแปรอิสระคือ ปัจจัยนโยบาย X1 ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย X2 สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขต

กรุงเทพมหานคร โดยมีสมการในรูปแบบคะแนนดิบ คือ $Y = .75 + .59X_3 + .22X_1$ และสมการในรูปแบบคะแนนมาตรฐาน คือ $Y = .62X_3 + .24X_1$

5.2 อภิปรายผล

จากผลการศึกษาวิจัยที่พบว่า ปัจจัยนโยบาย ปัจจัยกลุ่มเป้าหมายส่งผลเชิงบวก และสามารถร่วมกันพยากรณ์ประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยนโยบาย และปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย เป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีที่สามารถอธิบายปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิผลนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ตามแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการน่านโยบายไปปฏิบัติ อาทิ วรเดช จันทรศร (2554) และสอดคล้องกับงานวิจัยต่าง ๆ อาทิ งานวิจัยของ กฤษณ์ รักชาติเจริญ และคณะ (2559) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมติสมัชชาสุขภาพแห่งชาติสู่การปฏิบัติ ซึ่งได้จำแนกปัจจัยที่สำคัญในการน่านโยบายไปปฏิบัติได้ทั้งสิ้น 6 ปัจจัย ผลการวิจัยพบว่า หนึ่งในปัจจัยที่สามารถบอกได้ถึงความสำเร็จในการขับเคลื่อนนโยบาย คือ ปัจจัยด้านเนื้อหา และความชัดเจนของนโยบาย ทั้งนี้ นโยบายที่นำไปปฏิบัติ นั้นต้องมีความชัดเจนเพื่อให้เกิดความสำเร็จ ซึ่งหากนโยบายไม่มีความชัดเจนแล้วนั้นจะส่งผลให้เกิดความกังวลในการดำเนินงานตามมติต่าง ๆ ได้ บพิช รัตนบุรี (2552) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการน่านโยบายการให้บริการแบบศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ ศึกษากรณีสำนักงานเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร และงานวิจัยของ สุธิชาติ เมืองปาน และพงศ์เทพ สุธีรวิทย์ (2559) ศึกษาเรื่องการน่านโยบายคนไทยไร้พุงไปสู่การปฏิบัติ : กรณีศึกษาอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล ซึ่งต่างก็พบว่า ปัจจัยนโยบายมีผลต่อความสำเร็จของการน่านโยบายไปปฏิบัติ กล่าวคือ นโยบายจะต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน สามารถแปรวัตถุประสงค์ถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม จูงใจให้กลุ่มเป้าหมายน่านโยบายที่กำหนดไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

(1) หน่วยงานภาครัฐควรกำหนดนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ให้มีสอดคล้องกับความต้องการของพระ และบุคลากรภายในวัด

(2) หน่วยงานภาครัฐควรมีรูปแบบการประชาสัมพันธ์แบบอินโฟกราฟฟิกเกี่ยวกับนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานคร

(3) วัดในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครควรจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นให้เพียงพอ สำหรับการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพหรือระเบียบวิธีวิจัยแบบผสม ในการศึกษาประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครหรือในพื้นที่วัดในจังหวัดอื่น ๆ

บรรณานุกรม

- กฤษณ์ รักษาจิเจริญ และคณะ. (2559). ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จในการขับเคลื่อนมิติสมัชชาสุขภาพ
แห่งชาติสู่การปฏิบัติ. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ*, 15(2), 1-16.
- ณัฐวรรณ คำแสน. (2564). ความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อ
ไวรัสโคโรนา-19 ของประชาชนในเขตอำเภออุ้มทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. *วารสารวิทยาลัย
พยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี*, 4(1), 33-48.
- ทฐไอดี ทองเที้ยว. (2563). 9 วัดสวยในกรุงเทพฯ ปักหมุดที่เที่ยวกทม ลับสวยบุญ ถ่ายรูปสวย.
เข้าถึงได้จาก <http://net/detail/kX2y821N7YvMs://travel.trueid>.
- ธรรมะไทย. (2564). *วัดไทยพระอารามหลวง/วัดราชฎารุ*. เข้าถึงได้จาก
<http://www.dhammathai.org/watthai/royalwat.php>
- บพิช รัตนบุรี. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการให้บริการแบบ
ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ ศึกษากรณีสำนักงานเขต
สายไหม กรุงเทพมหานคร. (ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ประวิช สุขุม. (2560). การศึกษาแนวทางการเพิ่มประสิทธิผลของโครงการสถานพลังประชารัฐ
เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. (วิจัยหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร). กรุงเทพฯ:
วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร.
- ประสงค์ เลาหะพงษ์ และคณะ. (2559). ประสิทธิภาพของนโยบายส่งเสริมรถยนต์อีโคคาร์.
วารสารชุมชนวิจัย, 10(1), 64-69.
- พระครูปลัดประวิทย์ วรรณโม. (2564). การกำหนดนโยบายสาธารณะของรัฐบาลไทย.
วารสารมหาจุฬานาครธรรม, 8(3), 29-43.
- พระเอกลักษณ์ อชิโต และคณะ. (2563). บทบาทพระสงฆ์กับงานสาธารณสุขสงเคราะห์ภายใน
สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส Covid 19: กรณีศึกษาบทบาทของหลวงพ่อดวง
นนทิโย วัดอินทาราม จ.สมุทรสงคราม. *วารสาร มจร. สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 9(3),
289-304.
- มยุรี อนุমানราชชน. (2552). *นโยบายสาธารณะ* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: บริษัท เอ็กซ์เปอร์เน็ท
จำกัด.
- รมณ อินทวงษ์. (2556). การประเมินผลนโยบายคืนภาษีรถยนต์คันแรกในพื้นที่จังหวัดชลบุรี.
(ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

- วรเดช จันทรศร. (2552). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- วรเดช จันทรศร. (2554). *ทฤษฎีการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2555). *นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ*. (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาธรรม.
- สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). *คู่มือการป้องกันและควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 สำหรับประชาชน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุธิชาติ เมืองปาน และพงศ์เทพ สุธีรวิฑู. (2559). ศึกษาเรื่องการนำนโยบายคนไทยไร้พุงไปสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษาอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล. *วารสาร AL-NUR บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี*, 11(21), 39-49.
- สุปริชา ชำนาญพุฒิพร และคณะ. (2558). ประสิทธิภาพการนำนโยบายของพาราไปปฏิบัติของสถาบันเกษตรกรยางพาราในจังหวัดภาคใต้ตอนบน. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 9(2), 172-191
- อรรถเกียรติ กาญจนพิบูลวงศ์ และคณะ. (2563). ผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ร่วมกับมาตรการการควบคุมการระบาดในช่วงเดือนเมษายน พ.ศ. 2563 ต่อพฤติกรรมเสี่ยงของโรคไม่ติดต่อ ในประเทศไทย. *วารสารควบคุมโรค*, 4(4), 551-564.
- อลงกต แผนสนิท. (2557). *การนำนโยบายไปปฏิบัติตามหลักธรรมาภิบาลของราชการส่วนภูมิภาคในจังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ดุสิตบัณฑิตรัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- อังคณา ชันทะ. (2546). *ประสิทธิผลโครงการการให้บริการแก่ผู้ป่วยนอกเวลาราชการโรงพยาบาลน่าน จังหวัดน่าน พุทธศักราช 2544-2545*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิตครุศาสตร์). อุดรดิตต์: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- อิงฟ้า สิงห์น้อย และคณะ. (2561). *นโยบายสาธารณะ: การบริหาร และการจัดการภาครัฐ*. *วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์*, 6(พิเศษ), 610-623.
- Cochran, W.G. (1953). *Sampling techniques*. New York: John Wiley & Sons. Inc.
- DIGITAL COVER. (2020). *ไวรัส ศรีททา และผลกระทบต่อวงการสงฆ์ มองธรรมะผ่านวิกฤติโควิด-19*. เข้าถึงได้จาก <https://www.gqthailand.com/gq-hype/article/gq-hype-vol-17>
- Etzioni, Amitai. (1964). *Modern organization*. New Jersey: Prentice - Hall.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามงานวิจัย

เรื่อง “ประสิทธิผลการนำนโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของ
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร”

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นการเก็บข้อมูลสำหรับสารนิพนธ์ในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

โปรดกาเครื่องหมาย “X” ลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ตรงกับข้อมูลส่วนบุคคลของท่านมากที่สุด

1) เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2) อายุ

- 1) น้อยกว่า 15 ปี 2) 16-25 ปี 3) 26-35 ปี
 4) 36-45 ปี 5) 46-55 ปี 5) 56 ปีขึ้นไป

3) ระดับการศึกษา

- 1) ประถมศึกษา 2) มัธยมศึกษา 3) ปวช./ปวส.
 4) ปริญญาตรี 5) สูงกว่าปริญญาตรี 6) อื่น ๆ.....

4) สถานภาพ

- 1) โสด 2) สมรส 3) หม้าย

5) รายได้

- 1) ต่ำกว่า 15,000 บาทต่อเดือน 2) 15,001- 25,000 บาทต่อเดือน 3) 25,001-35,000 บาทต่อเดือน
 4) 35,001- 45,000 บาทต่อเดือน 5) 45,001- 60,000 บาทต่อเดือน 6) 60,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

6) อาชีพ

- 1) ข้าราชการ 2) พนักงานรัฐวิสาหกิจ 3) ลูกจ้าง
บริษัทเอกชน
 4) ก้าขาย 5) เจ้าของธุรกิจส่วนตัว 6) อื่น ๆ.....

7) ความถี่ในการทำกิจกรรมที่วัด

- 1) 1-3 ครั้งต่อปี
 2) 4-6 ครั้งต่อปี
 3) 7-12 ครั้งต่อปี
 4) 13 ครั้งขึ้นไปต่อปี

ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย

3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คำถาม	ระดับความเห็น				
	1	2	3	4	5
ปัจจัยนโยบาย (X1)					
1.1 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการระบุวัตถุประสงค์เป้าหมายนโยบายอย่างชัดเจน รวมทั้งกรณีพื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนา					
1.2 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการกำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนในการบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายรวมทั้งกรณีพื้นที่เป้าหมายที่เป็นศาสนสถานทางพุทธศาสนา					
1.3 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพระ และบุคลากรภายในวัด					
1.4 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับความต้องการของพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดในพื้นที่กรุงเทพมหานคร					

คำถาม	ระดับความเห็น				
	1	2	3	4	5
1.5 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19ในปัจจุบัน					
1.6 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 สามารถนำไปปฏิบัติในการจัดระเบียบการทำกิจกรรมทางพุทธศาสนาภายในวัดภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19ในปัจจุบัน					
ปัจจัยการประชาสัมพันธ์ (X2)					
2.1 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบวีดิทัศน์ รวมทั้งในกรณีพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
2.2 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานคร มีการประชาสัมพันธ์ในรูปแบบอินโฟกราฟฟิก					
2.3 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานครมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารทางโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ					
2.4 นโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่เป้าหมายที่เป็นวัดในเขตกรุงเทพมหานครมีการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางดิจิทัล แพลตฟอร์ม อาทิ เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เว็บไซต์ ยูทูป เป็นต้น					
2.5 ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย (พระ บุคลากรของวัด พุทธศาสนิกชน) สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19ได้สะดวกในช่องทางการสื่อสารผ่านโทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ					

คำถาม	ระดับความเห็น				
	1	2	3	4	5
2.6 ประชาชนกลุ่มเป้าหมาย (พระ บุคลากรของวัด พุทธศาสนิกชน) สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ได้สะดวกในช่องทางการสื่อสารผ่านช่องทางดิจิทัลแพลตฟอร์ม อาทิ เฟสบุ๊ก ทวิตเตอร์ เว็บไซต์ ยูทูป เป็นต้น					
ปัจจัยกลุ่มเป้าหมาย (X3)					
3.1 ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัด เห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
3.2 ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัดเห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
3.3 ประชาชนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นกลุ่มพระ และบุคลากรในวัด เข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
3.4 ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้าทำกิจกรรมในวัดเข้าใจผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
3.5 วัด มีบุคลากรภายในวัดในการดำเนินการตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
3.6 วัด มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนด เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					

ส่วนที่ 3 ประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร (Y)

คำชี้แจง 1 หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด 2 หมายถึง เห็นด้วยน้อย
3 หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง 4 หมายถึง เห็นด้วยมาก 5 หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

คำถาม	ระดับความเห็น				
	1	2	3	4	5
1. วัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
2. ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดยอมรับปฏิบัติตามมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
3. พระ และบุคลากรภายในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					
4. ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความพึงพอใจต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19					
5. พระ และบุคลากรภายในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการจัดระเบียบพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานครในสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19					
6. ท่านในฐานะพุทธศาสนิกชนที่เข้ามาทำกิจกรรมในวัดมีความเชื่อมั่นต่อมาตรการนโยบายการป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร					

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการนำนโยบายป้องกันโรคตามที่ทางราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล : ปาณิสรา พสุรัตน์
วัน เดือน ปีเกิด : 15 ธันวาคม 2531
ที่อยู่ปัจจุบัน : 103 หมู่บ้านเพิ่มทรัพย์ แยก 5 ซอยเพชรเกษม 62/1 แขวงบางแคเหนือ
เขตบางแค ถนนเพชรเกษม จังหวัดกรุงเทพฯ 10160

วุฒิการศึกษา

ระดับปริญญาตรี : บธ.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 1 การตลาด)
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2553
ระดับปริญญาตรี : รป.บ. (บริหารทรัพยากรมนุษย์)
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ปีการศึกษา 2556
ระดับปริญญาโท : ร.ม. บัณฑิตวิทยาลัย สาขารัฐศาสตร์ (การปกครอง)
มหาวิทยาลัยสยาม ปีการศึกษา 2564

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ตำแหน่ง : นักวิชาการตรวจสอบภายในปฏิบัติการ
สถานที่ทำงาน : กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
การนำเสนองานวิจัย

Panissara Pasurat and Board. (2021). Personal Factors Influencing the Effectiveness of the Pheu-Thai Party in the Political Process in the Opinion of the Thai People. *Academic Journal of Mahamakut Buddhist University Roi Et Campus*, Vol.11 No.2 (July-December 2022).

Panissara Pasurat and Jidapa Thirasirikul. (2021). Effectiveness of Covid-19 Prevention Policy Implementation in the Area of Buddhism Temples in Bangkok. *2nd National Academic Conference of 2020 Politics and Administration for Sustainable Development in the Global Society* (pp.576-584). 2 July 2021 at Siam University, Bangkok.

ปาณิสรา พสุรัตน์ และคณะ. (2564). ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อประสิทธิภาพของพรรคเพื่อไทย ในกระบวนการทางการเมือง ในทัศนะของประชาชนชาวไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 11(2) (กรกฎาคม-ธันวาคม 2565).

ปาณิสรา พสุรัตน์ และจิตภา ธิรศิริกุล. (2564). ประสิทธิภาพการนํานโยบายป้องกัน และควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร. การประชุมวิชาการระดับชาติครั้งที่ 2 การเมืองกับการบริหารเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในประชาคมโลก (น.576-584). วันที่ 2 กรกฎาคม 2564 มหาวิทยาลัยสยาม, กรุงเทพฯ.

